

A IQS news

24

BUTLLETÍ INFORMATIU DE L'AQS

BOLETÍN INFORMATIVO DE LA AQS

ASOCIACIÓN DE QUÍMICOS DEL INSTITUTO QUÍMICO DE SARRIÀ

Promoción 1999

Dr. Miquel Bassirò,
RECTOR DE LA URL

P. SALVADOR GIL, S.L.

Dr. Luis Vicente, PRESIDENTE DE LA
JUNTA DE PATRONOS DE LA FUNDACIÓ IQS

L'A-IQS A LES PORTES DEL SEGLE XXI

Un cop més la nostra portada reflecteix el futur de l'A-IQS. La promoció d'aquest any plasma la realitat. Un nou grup de joves i il·lusionats s'afugen al col·lectiu que formen els químics IQS. Amb el s'vam tenir l'oportunitat de compartir la vins dies una estona molt agradable quan els vam presentar l'A-IQS.

Esperem que totes les seves il·lusions es vagin fent realitat. De moment, una ja l'ha conseguit. Enhorabona!

Aquesta voluntat de vinculació de l'A-IQS amb els alumnes de l'IQS queda ben reflectida en el fet que aquest any ja en fa 40 que es va establir el Premi P. Salvador Gil, S.I. per als millors treballs de final de carrera. En aquest NEWS hem recollit el nom de tots els qui han rebut aquest premi, als quals volem felicitar.

Finalment volem destacar l'acte d'entrega de la Medalla P. Vitoria, categoria d'or, que ha estat concedida al P. Miquel Montagut, persona molt vinculada a la nostra Associació. El Prof. Dr. Federico Mayor Zaragoza va ser l'encarregat de lluir-la-hi en un acte ple d'emotivitat, que va tenir lloc a la nova Sala d'Actes Multimèdia de l'IQS. El director general de l'UNESCO ens va deixar un missatge que podeu trobar en el número 480 de la revista Afinitat i que us mereix una llegida.

Des de la nostra publicació, també volem unir-nos de tot cor a l'homenatge al pare Montagut.

Lluís Seguí
President A-IQS

LA A-IQS A LAS PUERTAS DEL SIGLO XXI

Una vez más nuestra portada refleja el futuro de la A-IQS. La promoción de este año plasma la realidad. Un nuevo grupo de jóvenes ilusionados se suma al colectivo que forman los químicos IQS. Con ellos tenemos la ocasión de compartir hace unos días un rato muy agradable cuando les presentamos la A-IQS.

Esperamos que todas sus ilusiones se vayan haciendo realidad. De momento, una ya lo ha conseguido. ¡Enhorabuena!

Esta voluntad de vinculación de la A-IQS con los alumnos del IQS queda bien reflejada en el hecho de que este año ya se cumplen 40 desde que se estableció el Premio P. Salvador Gil, S.I. para los mejores trabajos de fin de carrera. En este NEWS hemos recogido el nombre de todos los que han recibido este premio, a los que queremos felicitar.

Finalmente queremos destacar el acto de entrega de la Medalla P. Vitoria, categoría de oro, que ha sido concedida al P. Miquel Montagut, persona muy vinculada a nuestra Asociación. El Prof. Dr. Federico Mayor Zaragoza fue el encargado de entregársela en un acto lleno de emotividad, que tuvo lugar en la nueva Sala de Actos Multimedia del IQS. El director general de UNESCO nos dejó un mensaje que podéis encontrar en el número 480 de la revista Afinidad y que bien merece una lectura.

Desde nuestra publicación también queremos unirnos de todo corazón al homenaje al padre Montagut.

Lluís Seguí
Presidente A-IQS

JUNTA DIRECTIVA ASSOCIACIÓ DE QUÍMICS DE L'INSTITUT QUÍMIC DE SARRIA

President: Lluís Seguí i Giorgi
Vicepresident: Francesc Montagut i Almazan
Secretària: M. Lluïsa Díu i Masferrer
Sotsecrètari: Josep M. Castelló i Mestanza
Tresorera: Ramon Escamilla i Montaña
Sotresorera: Lluïsa Codina i Castells
Vocalia: Carme Aragó i Martínez, Gemma Fa-Pau, Llorenç, Rafael Queralt i Tomàs, Xavier Tomàs i Miral

A-IQS
Via Augusta, 390
08017 Barcelona
Tel. 93 292 81 00 Fax 93 295 62 66
Tel. 1er directo 93 292 42 76
Web: <http://www.a-iqs.es>
e-mail: a-iqs@nqis.es
Secretari General Tècnic: Antoni M. Gilges
Coordinació editorial: BFM Edgvn S.
Deposit legal: B-27419-97

EFCE

A-IQS es
miembro de
la EUROPEAN
FEDERATION
OF CHEMICAL
ENGINEERING
desde 1974

ELS MÈMITS DE LA PROMOCIÓ 1999 VAN REUNIR-SE MES DE FEBRER PASSAT AMB LA JUNTA DE L'ASSOCIACIÓ DE QUÍMICS DE L'IQS PER TAL DE PRESENTAR ALS FUTURS QUÍMICS LA FINALITAT I LES ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ. POSTERIORMENT, TRES DELS REPRESENTANTS DE LA PROMOCIÓ ENG. VAN EXPLICAR LES SEVES EXPERIÈNCIES A L'IQS I ELS SEUS PROYECTOS DE FUTURO.

LA PROMOCIÓ 1999 CONEIX L'A-IQS

El 18 de febrer passat va tenir lloc la sessió informativa que organitza anualment la Junta Directiva de l'Associació de Químics de l'IQS amb la promoció de curs actual. Enguany va ser la Promoció 1999 la que va assistir a aquesta reunió explicativa, que pretén donar a conèixer als nous llicenciatos les activitats i experiències que ofereix l'Associació.

El president de l'A-IQS, Lluís Segui, va ser l'encaixat d'exposar amb detall en què consistien aquestes activitats, i també d'ofrecer un breu repàs de la història de l'Associació. Lluís Segui va explicar els objectius que mouen l'A-IQS a continuar endavant malgrat que en els darrers anys la seva filosofia ha canviat en deixar de ser l'única possibilitat d'associar-se. Avui el principal objectiu de l'Associació és, segons Segui, "mantener el prestigi del nostre cognom al més alt possible", perquè cada vegada és més un factor que marca pautes davant la indústria. Quant a la utilitat, va remarcar que "l'Associació pot ser tan útil com la gent vulgui que sigui" ja que, a més de tot allò que ofereix ara, està oberta a tota mena d'iniciatives.

El president de l'Associació va enumerar i

LOS MIEMBROS DE LA PROMOCIÓN 1999 SE REUNIERON EL PASADO FEBRERO CON LA JUNTA DE LA ASOCIACIÓN DE QUÍMICOS DEL IQS CON EL FIN DE PRESENTAR A LOS FUTUROS QUÍMICOS LA FINALIDAD Y LAS ACTIVIDADES DE LA ASOCIACIÓN. POSTERIORMENTE, TRES DE LOS REPRESENTANTES DE LA PROMOCIÓN NOS RELATARON SUS EXPERIENCIAS EN EL IQS Y SUS PROYECTOS DE FUTURO.

LA PROMOCIÓN 1999 CONOCE LA A-IQS

El pasado 18 de febrero tuvo lugar la sesión informativa que organiza anualmente la Junta Directiva de la Asociación de Químicos del IQS con la promoción del año en curso. En esta ocasión fue la Promoción 1999 la que asistió a dicha reunión explicativa, que pretendía dar a conocer a los nuevos licenciados las actividades y experiencias que ofrece la Asociación.

El presidente de la A-IQS, Luis Seguí, fue el encargado de exponer con detalle en qué consisten dichas actividades, así como de ofrecer un breve repaso de la historia de la Asociación. Luis Seguí explicó los objetivos que mueven la A-IQS a seguir adelante pese a que en los últimos años su filosofía ha cambiado al dejar de ser la única posibilidad de asociarse. Hoy el principal objetivo de la Asociación es, según Seguí, "mantener el prestigio de nuestro apellido lo más alto posible", porque cada vez es más un factor que marca pautas ante la industria. En cuanto a la utilidad, remarcó que "la Asociación puede ser tan útil como la gente quiera que sea" ya que, aparte de lo que ahora ofrece, está abierta a todo tipo de iniciativas.

El presidente de la Asociación enumeró y comentó las actividades que se llevan a cabo en la

comentari les activitats que s'hi cuen a terme, com també els diversos serveis de què disposen els associats. Així, juntament amb les dues publicacions, la borsa de treball i orientació laboral, l'associat disposa de servei assegurador i jurídic per comptar amb més suport professional.

Finalment, Lluís Seguí va destacar el caràcter dialògic de "Associació", que es reflecteix en les diferents jornades i taules rodones que reuneixen professionals per intercanviar experiències en un entorn comú.

Després d'aquesta sessió informativa, que es va veure reforçada amb un dossier que es va lluir en acabar als joves químics, va tenir lloc un aperitiu en el qual els membres de la Junta i de la Promoción 1999 van tenir l'oportunitat de conversar de manera distesa sobre inquietuds professionals i projectes de futur.

Tot seguit vam estar conversant amb els representants de la Promoción 1999 sobre la seva impressió pel que fa a l'Associació, les seves vivències a l'IQS i les seves perspectives de futur.

ENTREVISTA ALS REPRESENTANTS DE LA PROMOCIÓ 1999

Quina impressió us ha fet la Junta Directiva de l'Associació de Químics de l'IQS?

Jaume Heras: Una bona impressió. Ens ha informat de les activitats de l'Associació i ens l'ha presentado.

Montse Rodríguez: La meva impressió és bona. Tinc la sensació que són gent que et poden ajudar, que són accessibles, que hi pots contactar amb facilitat, és el que més m'ha agradat.

Jaume Sagarrat: Jo penso que és bo que ells han informat, tot i que crec que podrien haver-

misme, así como los diversos servicios de que disponen los asociados. Así, junto a las dos publicaciones, la bolsa de trabajo y la orientación laboral, el asociado dispone de servicio asesorador y jurídico para un mayor respaldo profesional.

Por último, Lluís Seguí destacó el carácter dialógico de la Asociación, algo que se refleja en las diferentes jornadas y mesas redondas que reúnen a profesionales para intercambiar experiencias en un entorno común.

Tras esta sesión informativa, que se vio reforzada por un dossier que se entregó a los jóvenes químicos al final de la misma, tuvo lugar un aperitivo en el que los miembros de Junta y de la Promoción 1999 tuvieron ocasión de conversar distendidamente sobre inquietudes profesionales y proyectos de futuro.

Siguióndamente estuvimos conversando con los representantes de la Promoción 1999 acerca de su impresión respecto a la Asociación, sus vivencias en el IQS y sus perspectivas de futuro.

ENTREVISTA A LOS REPRESENTANTES DE LA PROMOCIÓN 1999

¿Qué impresión os ha causado la Junta Directiva de la Asociación de Químicos del IQS?

Jaume Heras: Una buena impresión. Nos ha informado de las actividades de la Asociación y nos la ha presentado.

Montse Rodríguez: Mi impresión es buena. Me da la sensación de que son gente que te pueden ayudar, que son accesibles, que puedes contactar con ellos con facilidad; es lo que más me ha gustado.

Jaume Sagarrat: Yo pienso que es bueno que nos hayan informado, aunque creo que podrían haberlo

comerçat a fer-ho abans. Fins que no arribes a cinquè curs, saps que existeix però no saps què és el que fan exactament. Seria bo rebre més informació afull de matrícula, per exemple.

Quin element, quin servei en general, us atreu més de l'Associació?

J.H.: La borsa de treball, potser és el que veus més útil de cara a la feina, almenys era que acabem la carrera.

M.R.: A curt termini estic d'acord amb en Jaume que el més útil és la borsa de treball, però a llarg termini les jornades i col·loquis que organitzen poden ser molt interessants. Dic a llarg termini porque primer has de trobar feina

J.S.: Jo trobo interessant el fet de disposar d'un suport constant en tot moment al llarg de la teva carrera professional. Si tens algun problema saps que pots trobar assistència jurídica i suport en general. A més de la labor que fan mantenint el nom de l'IQS, que és molt important.

Quina valoració feu de la formació que heu rebut a l'IQS?

J.H.: Bastant bona, sobretot pel que fa a la part pràctica, com a aplicació de la teoria que ens han ensenyat; se li dóna molta importància, i crec que és bo.

M.R.: Dínia que hi ha un factor molt important, i és que t'ensenyan a pensar per buscar solucions als problemes. Et donen uns coneixements bàsics de teoria però el més important és que aprenes a buscar solucions. Una cosa molt més aplicable en el món laboral.

J.S.: Les pràctiques són fonamentals. Des de segon de carrera et passes moltes hores fent al laboratori i adquiries un bagatge molt important. Però també destaca el fet que es toca tot, ens donen una visió general perquè no sc'ns escapi cap aspecte relacional entre els nostres estudis. A més cada curs és molt diferent: segon se centra més en l'anàlisi, tercer és més orgànica i biològica, quart és més teòric i l'últim és més la intensificació en la teva especialitat.

començant a fer-ho abans. Hasta que no llegas a quinto curso, sabes que existece pero no sabes qué es lo que hacen exactamente. Sería bueno recibir información en la hoja de matrícula, por ejemplo.

¿Qué elemento, qué servicio en general, os atreve más de la Asociación?

J.H.: La bolsa de trabajo, quizás es lo que ves más útil de cara al trabajo, al menos ahora que acabamos la carrera.

M.R.: A corto plazo, estoy de acuerdo con Jaume en que lo más útil es la bolsa de trabajo, pero a largo plazo las jornadas y coloquios que organizan pueden ser muy interesantes. Digo a largo plazo porque primero tienes que encontrar trabajo.

J.S.: Yo encuentro interesante el hecho de disponer de un respaldo constante en todo momento a lo largo de tu carrera profesional. Si tienes algún problema sabes que puedes encontrar asistencia jurídica y apoyo en general. Aparte de la labor que hacen manteniendo el nombre del IQS, que es muy importante.

¿Qué valoración hacéis de la formación que habéis recibido en el IQS?

J.H.: Bastante buena, sobre todo en cuanto a la parte práctica, como aplicación de la teoría que nos han enseñado; se le da mucha importancia y creo que es bueno.

M.R.: Dínia que hay un factor muy importante, y es que te enseñan a pensar para buscar soluciones a los problemas. Te dan unos conocimientos básicos de teoría pero lo más importante es que aprendes a buscar soluciones, algo mucho más aplicable en el mundo laboral.

J.S.: Las prácticas son fundamentales. Desde segundo de carrera te pasas muchas horas metido en el laboratorio y adquieres un bagaje muy importante. Pero también destaca el hecho de que se toca todo, nos dan una visión general para que no se nos escape ningún aspecto relacionado con nuestros estudios. Además cada curso es muy diferente: segundo se centra más en el análisis, tercero es más orgánica y biológica, cuarto es más teórico y el último es más la intensificación en tu especialidad.

En JAIME HERAS HA FER COU A LA SALLE BONANOVA I D'AHÍ VA ALABAR AQUEST CURS JA TENIR MÉRITOS A AN QUE VREA ESTUDIAR QUÍMICA COM EL SEU germà. AQUEST SUBDELEGAT DE QUÍMICA ANALÍTICA, ABANS D'ENTRAR AL MÓN LABORAL, VOL FER EL TFC PERÒ NO S'HA PLANTEJAT D'AMPLIAR ELS ESTUDIS.

JAIMÉ HERAS CURSÓ COU EN LA SALLE BONANOVA Y DESDE AQUÍ ESTE CURSO YA TENÍA BASTANTE CLARO QUE QUERÍA ESTUDIAR QUÍMICA COMO SU HERMANO. ESTE SUBDELEGADO DE QUÍMICA ANALÍTICA, ANTES DE ENTRAR EN EL MUNDO LABORAL, QUIERE HACER EL TFC PERO NO SE HA PLANTEADO AMPLIAR LOS ESTUDIOS.

Quines són les funcions d'un delegat i com valorem aquesta experiència?

J.S.: És una experiència positiva però de vegades et pren moltes hores d'estudi. Fes una mica de tòt des de missatger, perquè de vegades la comunicació entre departaments no és la que hauria de ser, fins del que es baralla per coses (com les fotocòpies) que no són funcions del delegat. La funció primordial és que reculls una mica les opinions dels teus companys i les dones a conèixer.

A les portes del món laboral, què espereu trobar-hi?

J.H.: De moment espero trobar conèixer realment la situació del mercat laboral al nostre camp, perquè la veritat és que no sé si hi ha gaire demanda de químics. A més no sap si podrà treballar en la teva especialitat o et trobaràs treballant en qualsevol de les tècniques. Suposo que m'adaptraré a la demanda.

M.R.: Tal com estan les coses, en un principi no pots seleccionar gaire, però a la llarga a mi m'agradaria treballar en un laboratori. La vida dóna moltes voltes però, d'entrada, m'imagine que d'otres n'hi ha, i si vas agafant experiència, després pots triar mes.

J.S.: Jo crec que en trobaré amb dos anys treballant sense contracte, sense Seguretat Social, cobrant quatre duros i treballant catorze hores. Passats aquests dos anys és quan comences a tenir una mica d'experiència i pots utilitzar més la borsa de l'Associació perquè al cap i a la fi la borsa de IQS no deixen de ser pràctiques. Després d'aquests dos anys, amb l'experiència guanyada, és quan jo pots encaminar més la teva carrera professional cap a allò que més t'agrada.

¿Cuáles son las funciones de un delegado y cómo valoráis esta experiencia?

J.S.: Es una experiencia positiva pero a veces te roba muchas horas de estudio. Haces un poco de todo, desde chico de los recados, porque a veces la comunicación entre departamentos no es lo que tendría que ser, hasta dei que se pelea por cosas (como las fotocopias) que no son funciones del delegado. Lo principal es que recoges un poco las opiniones de tus compañeros y las das a conocer.

A las puertas del mundo laboral, ¿qué esperáis encontrar?

J.H.: De momento espero encontrar y conocer realmente la situación del mercado laboral en nuestro campo, porque la verdad es que no sé si hay mucha demanda de químicos. Además no sabes si podrás trabajar en tu especialidad o te encontrarás trabajando en cualquiera de las técnicas. Supongo que me adaptaré a la demanda.

M.R.: Tal y como están las cosas, en un principio no puedes seleccionar mucho, pero a la larga a mí me gustaría trabajar en un laboratorio. La vida de muchas vueltas pero, de entrada, me imagino que ofertas hay, y si vas cogiendo experiencia, después puedes elegir más.

J.S.: Yo creo que me encontraré con dos años trabajando sin contrato, sin Seguridad Social, cobrando cuatro duros y trabajando catorce horas. Pasados estos dos años es cuando empiezas a tener un poco de experiencia y puedes utilizar más la bolsa de la Asociación, porque al fin y al cabo la bolsa de IQS no dejan de ser prácticas. Despues, con la experiencia ganada, os cuando ya puedes encaminar más tu carrera profesional hacia lo que más te gusta.

La Montse Rodríguez jo va tenir molt clar des del principi: "DES DE LA PRIMERA FORMULACIÓ A VUITÈ D'EGB" VA SABER QUE LA SEVA VOCACIÓ ERA SER QUÍMICA I HEUS-LA AQUÍ, SUBDELEGADA DE QUÍMICA ÓRGÀNICA DE LA PROMOCIÓN 1999 DE L'IQS. NO LI IMPORTARIA TIRAR ENDAVANT UN DOCTORAT SI LA PUGLES A USCAR AMB ALGUNA COSA, PERO PRIMER I VOI TRABALLAR I NO ESTÀ SEGURA DEL TEMPS QUE LI SOBRARÀ PEL TEU LO.

MONTSE RODRÍGUEZ LO TUVO MUY CLARO DESDE EL PRINCIPIO: "DESDE LA PRIMERA FORMULACIÓN EN OCTAVO DE EGB" SABÍO QUE SU VOCACIÓN ERA SER QUÍMICA Y AQUÍ ESTÁ, SUBDELEGADA DE QUÍMICA ÓRGÀNICA DE LA PROMOCIÓN 1999 DEL IQS. NO LE IMPORTARÍA TIRAR ADELANTE Y EL DOCTORADO SI PUEDES AYUDARLE EN ALGO, PERO PRIMERO QUIERE ENCONTRAR TRABAJO Y NO ESTÁ SEGURA DEL TIEMPO QUE LE SOBRARÁ PARA ELLO.

Creieu que l'ensenyament rebut a l'IQS s'adapta a allò que s'espera de vosaltres en el món laboral?

J.H.: Suposo que sí. Encara que no fem servir el cien per cent d'allò que ens han ensenyat, crec que sí. El que ens han ensenyat i el que ha dit la Montse, com ens han preparat per saber solucionar problemes, crec que ens serà molt útil.

M.R.: Sí. Creo que l'empresa on treballis et de manarà que tu li solucionis el problema que se te planteja, i per tant l'hauràs de buscar la vida. En aquest sentit l'ensenyament és molt adequat.

J.S.: Creo que la formació que intenten donar-nos aquí se centra molt en saber enfocar els problemes des de perspectivas diferentes, i ensenyen una mica a obrir més la ment, i això suposo que ens farà servir! □

¿Creéis que la enseñanza recibida en el IQS se adapta a lo que se espera de vosotros en el mundo laboral?

J.H.: Supongo que sí. Aunque no utilizamos el cien por cien de lo que nos han enseñado, creo que sí. Lo que nos han enseñado y lo que ha dicho Montse, como nos han preparado para saber solucionar problemas, creo que nos será muy útil.

M.R.: Sí. Creo que la empresa en la que trabajes te pedirá que tú le soluciones el problema que se te plantea, por lo que te rendrás que buscar la vida. En este sentido la enseñanza es muy adecuada.

J.S.: Creo que la formación que intentan darnos aquí se centra mucho en saber enfocar los problemas desde perspectivas diferentes, te enseñan un poco a abrir más la mente, algo que supongo que servirá! □

En Jaume Sagaseta, OFICERT D'ENGINYERIA QUÍMICA DE LA PROMOCIÓN 1999 AL IQS QUAN VA SORTIR DEL COU DUBTAVA ENTRE FER ENGINYERIA INFORMÀTICA O ENGINYERIA INDUSTRIAL QUÍMICA. "ME VAIG ASSABENTAR QUE AQUÍ PODÍA SER ENGINYER INDUSTRIAL, AMB ELS AVANTATGES QUE COMPORTA EL TÍTOL OFICIAL, I A MÉS QUÍMIC DE L'IQS, AMB ELS AVANTATGES QUE COMPORTA EL NOM". QUAN ACABI LI AGRADEARIA FER ALGÚN MASTERS O A NIN LLIURS DE POSTGRADUACIÓ, PERO RECONOCEIX QUE JA ESTÀ UNA MICA CRÈIXAT, I QUE EL DOCTORAT EL TÉ FORÇA DESCARTAT.

JAUIME SAGASETA, DELLGUARD DE INGENIERIA QUÍMICA DE LA PROMOCIÓN 1999 DEL IQS, CUANDO SALIÓ DE COU DUDABA ENTRE CURSAR INGENIERIA INFORMÁTICA O INGENIERIA INDUSTRIAL QUÍMICA. "ME ENTERÉ DE QUE AQUÍ PODÍA SER INGENIERO INDUSTRIAL, CON LAS VENTAJAS QUE CONVIENE EL TÍTULO OFICIAL, Y ADÉMÁS QUÍMICO DEL IQS, CON LAS VENTAJAS QUE COMPORTA EL NOMBRE". CUANDO ACABE LE GOSTARÍA HACER ALGÚN MASTERS O ALGÚN CURSO DE POSGRADO, PERO RECONOCE QUE YA ESTÁ UN POCO QUEDADO, Y QUE EL DOCTORADO LO TIENE MUY FUERTE DESCARTADO.

PROMOCIÓN 1999

Alcayde Palanca, María José
Amela Cortés, María de los Ángeles
Androu Casademont, Frederic
Arad, Ofir
Arcus Sancho, Sergio
Armenteros Adán, Miriam
Ayala Sánchez, Francisco
Barrera Núñez, María del Carmen
Bascompta Orriols, Olga
Basomba Gonzalvo, Xavier
Berenguer Balat, Bibiana
Blanco Catalán, Iván
Bonet Roca, Núria
Buch Passos, José
Cabestany Ferré, Alex
Callizo Gracia, Gisela
Camacho Dinaret, Víctor
Capdet Romero de Avila, Emma
Carriau Fàbrega, Marçal
Clíve Bordoy, Bernardo
Colominas Fuster, Sergi
Costa Bonjoch, María Dolores
Diago Santamaría, María Paz
Díaz Soldado, Fabiola
Domingo Mas, Joan
Escofet Pérez, Antonio
Fors Camp, Jordi
Funariet Pianas, Dario
Garachana Martínez, Sandra
García Ortín, Ana Lucía
Garreta Bahima, Elena
Gasco Valls, Francesc
Gascón Ruberte, Ramón
Grauxachs Calvo, María del Carmen
Grus Sorrius, Magali
Haro Gonzalvo, Xavier de
Heras Heras, Jaime
Hereu Tarrés, Marc
Jezequel Serra, David
Juanico Capella, Ignacio José
Juárez Rodríguez, Pablo
Julia Jané, Montserrat

Lacambra Guasch, Joaquín
Lagu Martínez, Alfredo
Haude Carles, Enrique
López Castro, Emilio
López Fonseca, José María
López Peiris, Iván
Losa Gaspà, Carlos Miguel
Mairal Ruiz, Sergio
Martín Ibáñez, María Yolanda
Martínez Junza, Víctor
Morillo Muñoz, Irene
Muñoz Rojas, David
Nieto Castro, Juan
Nolis Vergés, María Angeles
Oliván Garcés, Rut
Ortín Cortel, Marta
Pablos Miranda, Adolfo de
Pandis Gallo, Marina
Pérez Groells, Ana
Pérez Gutiérrez, Odette Natalia
Pérez Julián, María Elena
Piqué Rivero, María
Pons García, Manuel
Pratgires: Ós Gonzalo, Olga
Richart Rémón, Alicia
Rodríguez Martínez, Ángel
Rodríguez Maynou, Montserrat
Sagarrá Lamiel, Jaume
Sala Martín, Juan
Sánchez Alert, Pere
Sánchez Marquiegui, Pablo
Sánchez Quesada, Juan Carlos
Seura Valls, Marc
Segade Rodríguez, Antonio
Sustach Soler, Jaume
Teixidor Dal Pont, Cristina Teresa
Terés Domingo, María del Puy
Usón Sánchez, Bárbara
Vidal Escalés, Eduard
Vila Castelló, Marta
Vilar Piqué, Roger

www.aiqs.es

LA NOVA PÀGINA WEB DE L'ASSOCIACIÓ

Jaume Arboles, miembre de la Junta Directiva de la AIQS, y Luis Ferrer, gerente de CINET

RECENTMENT, L'ASSOCIACIÓ DE QUÍMICS DE L'IQS, AMB LA COL·LABORACIÓ DEL CINET, HA OBERT UN nou CANAL DE COMUNICACIÓ PER ALS SEUS MEMBRES. EL nou WEB DE L'A-IQS TE AQUEST OBJECTIU, TAL COM ENS HA EXPLICAT JAUME ARBOLES, MIEMBRE DE LA JUNTA DIRECTIVA I DIRECTOR DE LA REVISTA 'AQUÍS'.

El web és una plataforma de comunicació entre l'Associació i els seus membres, mitjançant la qual aquesta informa dels seus serveis a l'associat i els hi subministra. D'aquesta manera es manté un vincle entre els associats en un mitjà de comunicació que cada cop s'està fent més imprescindible, com és Internet, i s'aconsegueix un dels reptes més importants de les tecnologies de la informació: immediatessen en la comunicació durant les 24 hores del dia.

Tal com ens comenta Jaume Arboles, membre de l'A-IQS, "un dels objectius de la Junta Directiva és que Internet estigui el més a prop possible de l'associat, i d'aquesta manera intentarem crear el que s'anomena una comunitat virtual entre l'Associació i els seus associats".

L'objectiu de la creació d'aquesta pàgina web ha estat el mateix que es va proposar a l'Associació de Químics de l'Institut Químic de Sarrià: afavorir el coneixement i progrés de la ciència i tècniques químiques en benefici de la societat del IQS i dels seus antics alumnes. D'altra banda, aconseguir nou canal de comunicació de l'A-IQS vol fomentar la formació

www.aiqs.es

LA NUEVA PÁGINA WEB DE LA ASOCIACIÓN

RECENTEMENT, LA ASOCIACIÓN DE QUÍMICOS DEL IQS, CON LA COLABORACIÓN DEL CINET, HA ABIERTO UN NUEVO CANAL DE COMUNICACIÓN PARA SUS MIEMBROS. LA NUEVA WEB DE LA A-IQS TIENE ESTE OBJETIVO, TAL COMO HA COMENTADO JAUME ARBOLES, MIEMBRO DE LA JUNTA DIRECTIVA Y DIRECTOR DE LA REVISTA 'AFINIDAD'.

La web es una plataforma de comunicación entre la Asociación y sus miembros, a través de la cual esta informa de sus servicios al asociado y se los suministra. De esta manera se mantiene un vínculo entre los asociados en un medio de comunicación que cada vez se está haciendo más imprescindible, como es Internet, alcanzando uno de los retos más importantes de las tecnologías de la información: la inmediatez en la comunicación durante las 24 horas del día.

Tal como nos comenta Jaume Arboles, miembro de la A-IQS, "uno de los objetivos de la Junta Directiva es que Internet esté cuanto más cerca mejor del asociado, y de esta manera intentaremos crear lo que se llama una comunidad virtual entre la Asociación y sus asociados".

El objetivo de la creación de esta página web ha sido el mismo que se propuso la Asociación de Químicos del Instituto Químico de Sarrià: favorecer el cultivo y el progreso de la ciencia y técnicas químicas en beneficio de la sociedad del IQS y de sus antiguos alumnos. Por otro lado, este nuevo canal de comunicación de la A-IQS quiere fomentar la forma-

JAUME ÀRBOLES (PROMOCIÓN 1980) VA INTRAR A L'IQS L'ESPECIALITAT DE QUÍMICA ANALÍTICA I EL MÀSTER EN GESTIÓ D'EMPRESSES INDUSTRIALS. VA INICIAR LA SEVA TRAJECTÒRIA PROFESSIONAL A DAMM I POSTERIORMENT ES VA INCORPORAR A LUCTA, EMPRESA EN LA QUAL TREBALLA DES DE FA 13 ANYS.

DES DE L'ANY 1991 COMBINA LA SEVA PROFESSió AMB LA TÀCTICA QUE DIU A TENER A LA JUNTA DIRECTIVA DE L'ASSOCIACIó. FA VUIT ANYS QUE ÉS MEMBRE DE LA JUNTA DIRECTIVA DE L'A-IQS, EN LA QUAL ÉS VOCAL I RESPONSABLE DE LA TÀCTICA DELS GRUPS PROFESSIONALS. TAMBÉ FA QUATRE ANYS QUE VA ASUMIR LA DIRECCió DE LA REVISTA AFINIDAD. AMB L'OBJETIU DE MANTENER EL NIVEL DE PRESTIGI QUE TÉ LA REVISTA I ALHORA RECUPERAR UNA DE LES FINALITATS D'"AFINIDAD": ESTAR MOLT A PROP, EN TERMES TÈCNICS, DE L'ENGINYER QUÍMIC. ACTUALMENT ÉS LA REVISTA ESPANYOLA MÉS ANTIGUA EN ACTIU EN EL MÓN DE LA QUÍMICA, JA QUE ES VA CREAR L'ANY 1921, COINCIDINT AMB LA PRIMERA PROMOCIó DE QUÍMICOS DE L'IQS.

permanent i facilitar la relació personal amb el desenvolupament humà, professional i social dels seus membres.

La plataforma web està estructurada perquè l'associat pugui accedir ràpidament a la informació desitjada, i pensada de tal manera que es pugui elegir en un futur serveis d'interès per a l'associat sense modificar l'estructura general del web. L'internauta, a través d'una pagina principal, pot triar els temes de la seva cerca.

Els serveis que ofereix el web són diversos; l'associat pot accedir a la borsa de treball de l'associació i conéixer totes les novetats de els diferents grups professionals que hi pertanyen. Al web de l'A-IQS podeu trobar sub-webs dels Grups Professionals que, al seu torn, permeten diferents enllaços amb altres webs que també tracten els mateixos temes: es pot consultar el calendari d'activitats, les jornades que es fan, etc. Un cop dins la Biblioteca d'Enllaços es posa a l'alçada de tots els visitants una llarga llista d'adreces i de pàgines web, bases de dades i buscadors per quan la cerca sigui molt específica i no es pugui fer des de la pàgina central de l'Associació.

Potser és mossa aviat per analitzar resultats i veure si el web està assolint els seus objectius. De moment, segons Jaume Àrboles, tots els continguts del web que fan referència als grups professionals han tingut una bona resposta per part de socis i de gent interessada en l'activitat dels grups. Pel que fa referència a la borsa de treball encara és d'hora per analitzar resultats perquè fa

JAUME ÀRBOLES (Promoción 1980) ESTUDIÓ EN EL IQS LA ESPECIALIDAD DE QUÍMICA ANALÍTICA Y EL MÁSTER EN GESTIÓN DE EMPRESAS INDUSTRIALES. INICIÓ SU TRAYECTORIA PROFESIONAL EN DAMM Y POSTERIORMENTE SE INCORPORÓ A LUCTA, EMPRESA EN LA QUAL TRABAJA DESDE HACE 13 AÑOS. DESDE EL AÑO 1991 COMBINA SU PROFESIÓN CON LA LABOR QUE LLEVA A CABO EN LA JUNTA DIRECTIVA DE LA ASOCIACIÓN. HAHE OCHO AÑOS QUE ES MIEMBRO DE LA JUNTA DIRECTIVA DE LA A-IQS, EN LA QUAL ES VOCAL Y RESPONSABLE DEL TRABAJO DE LOS GRUPOS PROFESIONALES. TAMBÍEN HAHE CUATRO AÑOS QUE ASUMIÓ LA DIRECCIÓN DE LA REVISTA "AFINIDAD", CON EL OBJETIVO DE MANTENER EL NIVEL DE PRESTIGIO QUE TIENE LA REVISTA Y A LA VEZ RECUPERAR UNA DE LAS FINALIDADES DE "AFINIDAD": ESTAR MUY CERCA, EN TÉRMINOS TÉCNICOS, DEL INGENIERO QUÍMICO. ACTUALMENTE ES LA REVISTA ESPAÑOLA MÁS ANTIGUA EN ACTIVO EN EL MUNDO DE LA QUÍMICA, PUESTO QUE SE CREÓ EN EL AÑO 1921, COINCIDIENDO CON LA PRIMERA PROMOCIÓN DE QUÍMICOS DEL IQS.

ción permanente y facilitar la relación personal con el desarrollo humano, profesional y social de sus miembros

La plataforma web está estructurada para que el asociado pueda acceder rápidamente a la información deseada, y pensada de tal manera que se puedan añadir en un futuro servicios de interés para el asociado sin modificar la estructura general de la web. El internauta, a través de la página principal, puede escoger los temas de su búsqueda.

Los servicios que ofrece la web son diversos: el asociado puede acceder a la bolsa de trabajo de la Asociación y conocer todas las novedades de los diferentes grupos profesionales que pertenecen a ella. En la web de la A-IQS podrás encontrar sub-webs de los Grupos Profesionales que, a su vez, permiten diferentes enlaces con otras web que también tratan los mismos temas: se puede consultar el calendario de actividades, las jornadas

poc que s'ha pusat en marxa, però tot i això ser-se fer-ne publicitat ja hi ha gent que hi ha accedit i s'ha informat. Això permet que la resposta a les demandes de fe na sigui molt més ràpida.

Per que fa a la revista *Afinidad*, publicació que dirigeix Jaume Árboles. És una de les parts més desenvolupades del web de l'Associació, en la qual es poden consultar els abstracts dels articles, les notícies tècniques i també un apartat d'enllaços d'interès. De moment, "el que tenim és l'esquelet del que volrem i ara és qüestió d'anar omplint-lo amb totes les coses que hi volem col·locar, i conseguir tenir un web d'interès i molt visitat", afirma Jaume Árboles, que també està molt interessat en que hi hagi un lloc al web on els associats puguin fer arribar els seus suggeriments i exposar les seves inquietuds.

Tots els membres de l'Associació i diferents internautas poden accedir al web de l'Associació de Químics de l'IQS a través de l'adreça: <http://www.iqs.es>. Una manera molt senzilla d'endinsar-se en el món de la química i de tots els seus nous esdeveniments. Internet ha esdevingut un nou mitjà informatiu en aquesta societat global. L'Associació ha creat un web activa i dinàmica, amb tota la informació necessària per estar al dia tant en el món de la investigació com en el món empresarial; dues vessants complementàries per a tot professional. □

que se llevan a cabo, etc. Una vez dentro de la Biblioteca de Enlaces se pone al alcance de todos los visitantes una larga lista de direcciones y de páginas web, bases de datos y buscadores para cuando la búsqueda sea muy específica y no se pueda llevar a cabo desde la página central de la Asociación.

Quizás es demasiado pronto para analizar resultados y ver si la web está alcanzando sus objetivos. De momento, según Jaume Árboles, todos los contenidos de la web que hacen referencia a los grupos profesionales han tenido una buena respuesta por parte de los socios y de gente interesada en la actividad de los grupos. En

lo que se refiere a la bolsa de trabajo aún es pronto para analizar resultados ya que hace poco que se ha puesto en marcha pero sin que se haya hecho publicidad ya hay personas que han accedido a ella y se han informado. Esto permite que la respuesta a las demandas de trabajo sea mucho más rápida.

En cuanto a la revista *Afinidad*, publicación que dirige Jaume Árboles, es una de las partes más desarrolladas de la web de la Asociación, en la cual se pueden consultar los abstracts de los artículos, las noticias técnicas y también un apartado de enlaces de interés. De momento, "lo que tenemos es el esquema de lo que queremos y ahora es necesario ir llenándolo con todas las cosas que queremos colocar, y conseguir tener una web de interés y muy visitada", afirma Jaume Árboles, quien también está muy interesado en que exista un lugar en la web donde los asociados puedan hacer llegar sus sugerencias y expongan sus inquietudes.

Todos los miembros de la Asociación y diferentes internautas pueden acceder a la web de la Asociación de Químicos del IQS a través de la dirección: <http://www.iqs.es>. Una manera muy sencilla de adentrarse en el mundo de la química y de todas sus novedades. Internet se ha convertido en un nuevo medio informativo en esta sociedad global. La Asociación ha creado una web activa y dinámica, con toda la información necesaria para estar al día tanto en el mundo de la investigación como en el mundo empresarial; dos vertientes complementarias para todo profesional. □

Conéctate a con A IQS Internet

La A-IQS, con tal de facilitar la incorporación de las nuevas tecnologías y proporcionar una ayuda efectiva a los asociados, ofrece un nuevo servicio gracias al acuerdo de colaboración al que ha llegado con CINET: la conexión a Internet a un precio muy especial...

- Por sólo 1.000 ptas. al mes
- Alta gratis
- Conexión ilimitada las 24 horas del día
- Dirección propia de correo electrónico
- Línea científica:

Conexión directa con la "Anella Científica de Catalunya" que une todas las universidades y centros de investigación de Cataluña. (10 Mb/s)

TECNOCREDIT facilita la financiación para la compra o renovación de equipos

Únete a
nuestro
dominio:
@aiqs.es

Información:

Dirigirse a la Asociación
de Químicos del IQS
Tel. y fax 93 280-42-76

Información técnica:

Dirigirse a CINET
Xavier Bähr, tel. 93 268-26-40

cinet

**LLUÍS VICTORI, PRESIDENT DE LA JUNTA
DE PATRONS IQS-CETS FUNDACIÓ
PRIVADA, PRESIDENT DEL CONSELL
DIRECTIU I CAP DEL DEPARTAMENT
D'ANÀLISI DE L'IQS**

**LLUÍS VICTORI, PRESIDENT DE LA JUNTA
DE PATRONOS IQS-CETS FUNDACIÓN
PRIVADA, PRESIDENTE DEL CONSEJO
DIRECTIVO Y JEFE DEL DEPARTAMENTO
DE ANÁLISIS DEL IQS**

1998 ha sigut un any molt especial per a mi. L'any passat el doctor Lluís Victori, el 9 de desembre, va ser nomenat president de la Junta de Patrons IQS-CETS Fundació Privada i, al cap de tan sols un mes, va assumir la presidència del Consell Directiu del Centre. Aquestes noves responsabilitats l'han ha d'compatir amb la direcció del Departament d'Anàlisi i amb una important activitat paral·lela que duu a terme des de fa més de trenta anys: treballar com a vicari a la Parròquia de Sant Cugat del Vallès.

L'any 1998 ha estat molt especial per vostè. El passat 9 de desembre es van nomenar president de la Junta de Patrons de l'IQS-CETS Fundació Privada. En què consisteix aquest càrrec?

La Junta de Patrons és la que assumeix el govern general de la Fundació Privada Centre d'Ensenyament Tècnic Superior IQS, que des del 1984 dirigeix l'Institut. Les seves funcions són la representació de la Fundació en totes les facultats corresponents a la realització de finalitats fundacionals i a l'administració en termes amplics del seu patrimoni. Sera, doncs, la responsable última de les grans directrius de l'Institut.

La funció del president, que és la que m'han encarregat, és presidir i dirigir les reunions de la Junta, ordenar-ne la convocatòria, les votacions, assenyalar-ne l'ordre del dia i aixecar les reunions. És a dir, que el president és un coordinador de l'activitat i, sobretot, un enllaç directe amb el provincial dels jesuites i amb el director del centre. És un càrrec bàsicament representatiu.

1998 ha sido un año muy especial para él. El pasado 9 de diciembre fue nombrado presidente de la Junta de Patrones del IQS-CETS Fundación Privada y, shortly after, asumió la presidencia del Consejo Directivo del Centro. Debe compatibilizar estas nuevas responsabilidades con la dirección del Departamento de Análisis y con una importante actividad paralela que desempeña desde hace más de treinta años: trabajar como vicario en la Parroquia de Sant Cugat del Vallès.

1998 ha sido un año muy especial para usted. El pasado 9 de diciembre fue nombrado presidente de la Junta de Patrones del IQS-CETS Fundación Privada. ¿En qué consiste este cargo?

La Junta de Patrones es la que asume el gobierno general de la Fundación Privada Centro de Enseñanza Técnica Superior IQS, que desde 1984 dirige el instituto. Sus funciones son la representación de la Fundación en todas las facultades correspondientes a la realización de finalidades fundacionales y a la administración en términos amplios de su patrimonio. Será, pues, la responsable última de las grandes directrices del instituto.

La función del presidente, que es la que me han encargado, es presidir y dirigir las reuniones de la Junta, ordenar su convocatoria, las votaciones, indicar el orden del día y levantar las reuniones. Es decir, que el presidente es un coordinador de la actividad y, sobre todo, un enlace directo con el provincial de los jesuitas y con el director del centro. Es un cargo básicamente representativo.

Només un mes després va assumir la presidència del Consell Directiu de l'IQS. Quines són les seves funcions com a president?

Les funcions com a president són similars a les que porto a temps a la Junta de Patrons: presidència i direcció de les reunions del consell, ordre de la convocatòria... però les funcions del Consell com a òrgan són diferents. El Consell Directiu és l'òrgan col·legiat que s'encarrega del govern i l'administració corrent de l'IQS, vella per les línies d'actuació del dia a dia immediates, no de grans ideologies com és el cas de la Junta de Patrons. Per tant, es l'últim responsable de la gestió diària del centre.

Creu que hi ha algun motiu perquè els dos càrrecs corresponguin a la mateixa persona?

Ja va passar amb el meu predecessor. El pare Ferrer Pi, una persona molt emblemàtica dintre de l'IQS, era l'anterior president de la Junta de Patrons i del Consell Directiu. En retirar-se per jubilació per voluntat pròpia, van quedar vacants ambdós càrrecs. El fet que una altra vegada recaigui en la mateixa persona respon, posseï, a que és més cómodo i més pràctic, pel mateix director del centre, entendre's amb una sola persona. Díarem que es per simplificar la gestió.

Ahora, vosté manté el seu càrrec en la direcció del Departament d'Anàlisi de l'IQS. Com pateix tantes responsabilitats?

De fet, el que jo mantingui aquest càrrec és per decisió del Consell Directiu. A l'hora d'elegir president sobreto de la Junta de Patrons, en un principi es va pensar que el fet que fos també cap d'un departament podia comportar certa incompatibilitat. En aquells moments jo era a més subdirector de l'IQS, i la mateixa Junta de Patrons em va recomanar que deixés el càrrec de subdirector i que fes el mateix amb el de cap del departament. Vaig escriure una carta al director presentant a les seves mans ambdós càrrecs. Però el Consell Directiu, a proposta del director, va decidir que, amb el nou reglament, havia de renunciar al càrrec de subdirector però no tenia per què fer el mateix amb el de cap de departament, perquè, en ser un càrrec bàsicament organitzatiu, no era incompatible amb les meves noves tasques.

Amb tants càrrecs ja té temps lluire?

De temps lluviu no en tinc gaire. A més a més, paral leument sóc vicari d'una parròquia a Sant Cugat del Vallès. Per tant, jo quan plego d'aquí, a les set, em dedico a la parròquia amb totes les responsabilitats que això implica, i els caps de setmana també. Aquesta doble activitat fruit de la meva vocació múltiple, a veritat és que no em deixo gaire temps

Tan sólo un mes después asumió la presidencia del Consejo Directivo del IQS. ¿Cuáles son sus funciones como presidente?

Mis funciones como presidente son similares a las que desempeño en la Junta de Patronos: presidencia y dirección de las reuniones del consejo, orden de la convocatoria... pero las funciones del Consejo como órgano son diferentes. El Consejo Directivo es el órgano colegiado que se encarga del gobierno y la administración corriente del IQS. Vela por las líneas de actuación del día a día, inmediatas, no de grandes ideologías como es el caso de la Junta de Patronos. Por lo tanto, es el responsable último de la gestión diaria del centro.

¿Cree que existe algún motivo por el que ambos cargos recaygan en una misma persona?

Ya ocurrió con mi predecessor. El padre Ferrer Pi, una persona muy emblemática dentro del IQS, era el anterior presidente de la Junta de Patronos y del Consejo Directivo. Al retirarse por jubilación, por voluntad propia, quedaron vacantes ambos cargos. El que recaygan otra vez en una misma persona responde, tal vez, a que es más cómodo y más práctico, para el propio director del centro, entenderse con una sola persona. Podemos decir que es para simplificar la gestión.

Al mismo tiempo, conserva su cargo en la dirección del Departamento de Análisis del IQS. ¿Cómo lleva tantas responsabilidades?

De hecho, el que yo mantenga este cargo es por decisión del Conselho Directivo. En el momento de elegir presidente, sobre todo de la Junta de Patronos, en un principio se pensó que si además de ser también jefe de departamento podía comportar una cierta incompatibilidad. En aquellos momentos yo era además subdirector del IQS, y la propia Junta de Patronos me recomendó que dejara el cargo de

Ilure, Porto ja molt de temps companyant les dues activitats, a l'IOS hi porta 38 anys, i a la parròquia ara en ferà 32.

Vostè és llicenciat en Filosofia i Teologia i doctor en Química. Totes són per vocació?

Jo diria que si en acabar el batxiller vaig començar la carrera de Química a la Universitat de Barcelona. En acabar segon, l'enfocament de la meva vida va fer un gir considerable: vaig decidir ferme jesuita. Vaig entrar al Noviciat de la Companyia de Jesús i vaig començar la carrera sacerdotal, que aleshores significava fer Filosofia i Lletres, després Teologia. Entre es dues vaig acabar els tres anys que m'havien quedat penjats de la de Química. Després vaig acabar la carrera sacerdotal, em vaig ordenar capellà, i aleshores encara vaig continuar fent el doctorat de Química. Així doncs, vaig començar les carrees l'any 53 i vaig fer l'últim acte acadèmic com a alumne l'any 71, quan vaig llegir la tesi doctoral. En 18 anys vaig fer les tres carrees més la tesi doctoral. I si, pochiem dir que les tres són per vocació.

Són vocacions paral·leles?

Per mi el fet de col·laborar en ell desenvolupament de la ciència és una tasca que forma part de la construcció d'un món millor, més d'acord amb els plans de Déu; al mateix temps, en el meu cas, crec que ajuda a establir ponts entre el món de la ciència i el món de la fe. Pertant, no són dues opcións contraposades. Són tasques concretes diferents però, personalment, quan estic a l'IQS no soc només professor, són que sóc un professor jesuít i capellà, i quan estic a la parròquia no soc un capellà estrictament sinó que tinc tota una història darrere com a qui m'és.

Per què va decidir estudiar Química? Sempre havia volgut ser químic o va ser una opció pensant en el futur?

Jo pensava que seria a meva carreira profissional

subdirector e hiciera lo mismo con el de jefe de departamento. Escribí una carta al director poniendo en sus manos ambos cargos. Pero el Consejo Directivo, a propuesta del director, decidió que, con el nuevo reglamento, tenía que renunciar al cargo de subdirector pero no tenía por qué hacer lo mismo con el de jefe de departamento, porque, al ser un cargo básicamente organizativo, no era incompatible con mis nuevas tareas.

Con tantos cargos, ¿se puede permanecer libre?

No tengo mucho tiempo libre. Además, paralelamente, soy vicario de una parroquia en Sant Cugat del Vallés. Por lo tanto, cuando yo salgo de aquí, a las siete, me dedico a la parroquia con todas las responsabilidades que esto implica, y los fines de semana también. Esta doble actividad hace de mi vocación múltiple la verdad es que no me deja tiempo libre. Llevo ya mucho tiempo compaginando las dos actividades. En el IQS llevo 38 años, y en la parroquia ahora hace 32.

Usted es licenciado en Filosofía y Teología y doctor en Teología. ¿Todas son por vocación?

Yo diría que sí. Al terminar el Bachillerato empecé la carrera de Química en la Universidad de Barcelona. Al acabar segundo, el entusiasmo de mi vida dio un giro considerable y decidí hacerme jesuita. Entré en el Noviciado de la Compañía de Jesús y empecé la carrera sacerdotal, que entonces significaba estudiar Filosofía y Letras y después Teología. Entre los dos terminé los tres años de Química que me habían quedado colgados. Despues acabe la carrera sacerdotal, me ordené sacerdote, y entonces todavía continué estudiando el doctorado de Química. Así pues, empecé las carreras en el año 53 y mi último año académico como alumno fue en el año 71, cuando lei mi tesis doctoral. En 18 años estuve tres carreras más le tesis doctoral. Y si, podríamos decir que las tres son mi vocación.

¿Son vocaciones paralelas?

Para mí el hecho de colaborar en el desarrollo de la ciencia es una tarea que forma parte de la construcción de un mundo mejor, más de acuerdo con los planes de Dios; al mismo tiempo, en mi caso, creo que ayuda a establecer puentes entre el mundo de la ciencia y el mundo de la fe. Por tanto, no son dos opciones contrapuestas. Son tareas concretas distintas pero, personalmente, cuando estoy en el IQS no soy sólo profesor, sino que soy un profesor jesuita y sacerdote, y cuando estoy en la parroquia no soy un sacerdote estrictamente sino que tengo toda una historia detrás como químico.

nal, pensava en el meu futur professional com a químic. Però a segon vaig fer una sèrie de reflexions, un canvi de mentalitat, d'enfocament, i vaig decidir fer-me jesuïta. En aquell moment pensava que potser la carrera de Química quedaria aparcada, perquè canviaria totalment el meu enfocament de la vida. Podriem dir que la meva vocació o com a jesuïta s'ha desenvolupat a través del camí de la docència i la recerca en la química.

Un cop va acabar la carrera, què va fer?

Des del 61 he estat a l'IQS. He fet d'auxiliar del laboratori, d'ajudant del doctor Molina, d'ajudant del pare Ferrer Pi... fins que a finals del 70 al pere Ferrer Pi.

que era el titular de l'assignatura de Química Inorgànica, el només rector de la Universitat de Deusto. Aleshores jo el vaig substituir com a encarregat de l'assignatura, fins que vaig aconseguir la càtedra.

El pas que hi ha entre deixar de ser un alumne i convertir-se en un professor, què li va aportar? Quan mira els seus alumnes s'hi veu reflectit com era vostè a la seva edat?

Vaig estar deu anys en què simultàniament era alumne i professor. Aquest canvi, o l'he fet amb deu anys de convivència, de compaginar les dues coses, i per tant ha estat una transició bastante suau.

Respecte a si m'hi veig reflectit quan miro els meus alumnes, la veritat és que no. Els alumnes han canviat molt perquè les generacions són diferents. Tint i tot, possiblement també perquè a través de la parroquia a nivell pastoral estic treballant amb gent d'aquesta edat, a més de fer-ho aquí a nivell més acadèmic, em sembla que entenc bastant bé els problemes de la gent dels vintants dels 20 anys. Creo que es entenc per molts anys de tracte però no pas perquè hi vegi reflectida la meva època d'estudiant.

¿Por qué decidió estudiar Química? ¿Siempre había querido ser químico o fue una opción pensando en el futuro?

Yo pensaba que sería mi carrera profesional, pensaba en mi futuro profesional como químico. Pero en segundo hice una serie de reflexiones, un cambio de mentalidad, de enfoque, y decidí hacerme jesuita. En aquel momento pensaba que tal vez la carrera de Química quedaría aparcada, porque cambiaría totalmente el enfoque de mi vida. Podríamos decir que mi vocación como jesuita se ha desarrollado a través de la docencia y la investigación en la química.

Una vez finalizada la carrera, ¿qué hizo?

Desde el 61 he estado en el IQS. He hecho de auxiliar de laboratorio, de ayudante del doctor Molina, de ayudante del padre Ferrer Pi... Hasta que a finales de los 70 el padre Ferrer Pi, que era titular de la asignatura de Química Inorgánica, es nombrado rector de la Universidad de Deusto. Entonces yo lo sustitui como encargado de la asignatura, hasta que conseguí la cátedra.

El paso entre dejar de ser un alumno y convertirse en un profesor, ¿qué le aportó? ¿Cuando mira a sus alumnos se ve reflejado usted como era a su edad?

Estuve diez años en los que simultáneamente era alumno y profesor. Este cambio yo lo he hecho con diez años de convivencia, de compaginar ambas cosas, y por tanto ha sido una transición bastante suave.

Respecto a si me veo reflejado cuando miro a mis alumnos, la verdad es que no. Los alumnos han cambiado mucho porque las generaciones son diferentes. Aún así, posiblemente también porque a través de la parroquia a nivel pastoral estoy trabajando con gente de este edad, además de hacerlo aquí a un nivel más académico, me parece que entiendo bastante bien los problemas de la gente de alrededor de 20 años. Creo que les entiendo gracias a muchos años de trato pero no porque sea reflejada en ellos mi época de estudiante.

La Calidad: Nuestro Compromiso

FMC Foret tiene como compromiso permanente la mejora de la Calidad de todos los productos químicos que fabrica y comercializa a nivel mundial.

El objetivo es proporcionar el mejor servicio a nuestros clientes, resolviendo sus necesidades y aumentando el conocimiento mutuo para llegar a ser su proveedor preferido. Y para lograrlo nuestra elección ha sido la implantación en las diferentes fábricas de un Sistema de la Calidad acorde con la norma UNE 66902 (ISO 9002).

La Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR) ha concedido el Certificado de Registro de Empresa a FMC Foret, S.A. en todos sus centros, con los números ER-032/2/94, ER-033/2/94, ER-035/2/94, ER-019/2/95 y ER-034/2/95.

Asimismo, el Sistema de la Calidad se ha implantado y certificado en nuestra Compañía filial Peróxidos Orgánicos, S.A. (PERORSA) a la cual AENOR ha concedido el Certificado de Registro de Empresa con el número ER-034/2/94.

En el desarrollo del programa de mejora de la calidad ha sido fundamental la participación de nuestros proveedores y nuestros clientes a quienes hacemos patente nuestro reconocimiento.

FMC foret, s.a.

Córdoba, 293 08008 Barcelona

FMC Foret es filial de FMC Corporation, cuyas plantas en Europa y Estados Unidos están asimismo en posesión de la correspondiente Certificación ISO 9000.

UNA VIDA VOCACIONAL

DURANTS DE QUATRE QUARANTA ANYS DE DÍCICAS O ABANS LLEVA DIES VOCACIONS PER ELL BASTANT PARALELLES, LA DE QUÍMIC I LA DE CAPELLÀ. LLUÍS VICTORI FA UN BALANC POSITIU DE LA SEVA OPCIÓ VITAL. RESERVAT, DISCRET I MOLT SINCER, EL PARE VICTORI CONFESSA QUE EL SEU TARRANÀ SERIÓS I EXIGENT LI HA CREAT UNA IMATGE D'HOMME DUR ENTRE ELS ALUMNES DE L'IQS. PERO ELL SEMPRE HA FUGIT DE LA POPULARITAT, I CREA QUE EL MÉS IMPORTANT ÉS LA CORRECTA FORMACIÓ DELS ESTUDIANTS.

En el decurs de gran part de la seva vida ha compaginat la tasca sacerdotal a la Parròquia de Sant Cugat amb la docència a l'IQS. Com a professor creu que seria injust no ser exigent amb el rendiment dels alumnes, "entre altres coses pel seu propi bé i perquè s'ha de tenir en compte que per moltes famílies representa un esforç important proporcionar aquests estudis als seus fills". Tot i així assegura que la seva exigència es limita als resultats. "procuro delegar molt en els altres i mai no em posso en la manera en què cada损 fa la seva feina".

Vicari des de fa més de trenta anys, Lluís Victori assegura que les seves rumbroses responsabilitats no li deixen gaire temps lliure. De fet, les seves aficions formen part de la seva vida professional. Una d'elles és la fotografia, una activitat que li agrada practicar entre les tasques que porta a terme a la parròquia: "sóc el que normalment fa les fotos de les sortides que organitzem, i també m'agrada fer fotografies dels retaules". A més confessa que sempre li queda un ratonet per seguir el seu equip de futbol, "evidentment, el Barça". □

UNA VIDA VOCACIONAL

Desviu en cas d'apena 74 ANYS DE DEDICACIÓ ABSOLUTAMENT A DOS VOCACIONS PARA EL BASTANT PARALELLES, LA DE QUÍMIC Y LA DE SACERDOTE. LLUÍS VICTORI FA UN BALANCE POSITIU DE SU OPCIÓN VITAL. RESERVADO, DISCRETO Y MUY SINCERO, EL PADRE VICTORI CONFIESA QUE SU TALLANTE SERIO Y EXIGENTE LE HA CREADO UNA IMAGEN DE HOMBRE DUR ENTRE LOS ALUMNOS DEL IQS. PERO EL SIEMPRE HA REHUIDO LA POPULARIDAD, Y CREE Q. E. LO MÁS IMPORTANTE ES LA CORRECTA FORMACIÓN DE LOS ESTUDIANTES.

En el transcurso de gran parte de su vida ha compaginado su labor sacerdotal en la Parroquia de Sant Cugat con la docencia en el IQS. Como profesor creo que sería injusto no ser exigente con el rendimiento de los alumnos. Entre otras cosas por su propio bien y porque hay que tener en cuenta que para muchas familias el proporcionar estos estudios a sus hijos representa un esfuerzo importante". Aun así asegura que su exigencia se limita a los resultados. "procuro delegar mucho en los demás y nunca me meto con el modo en que cada cual hace su trabajo"

Vicario desde hace más de treinta años, Lluís Victori asegura que sus numerosas responsabilidades no le dejan demasiado tiempo libre. De hecho, sus acciones forman parte de su vida profesional. Una de ellas es la fotografía, una actividad que le gusta practicar entre las tareas que lleva a cabo en la parroquia: "soy el que normalmente hace las fotos en las salidas que organizamos, y también me gusta fotografiar los retablos". Además confiesa que siempre le queda un ratito para seguir a su equipo de fútbol, "evidentemente, el Barça". □

40È ANIVERSARI DELS PREMIS P. SALVADOR GIL, S.I.

El 12 d'abril de l'any 1959, en el marc de la reunió anual de l'Associació de Químics de l'IQS es van crear dos guardons coneguts per tot el col·lectiu d'associats. Entracta del Premi P. Eduard Vitoria i del Premi P. Salvador Gil.

La Junta Directiva de l'Associació de Químics de l'IQS que va decidir la creació d'aquests dos premis estava formada per Joaquín Guitart Solé, P. Juan Galmés, S.I., P. Pedro Ferrer Pi, S.I. i P. Manuel Sanz Burata, S.I., entre d'altres.

En aquesta reunió anual de l'Associació el primer tema que es va tractar va ser "a pèrdua d'aquests dos puntalets del nostre Institut Químic i Associació, els nostres estimats pares i mestres doctor Eduardo Vitoria Miralles, fundador d'aquest Institut Químic, i doctor Salvador Gil Quirós, continuador de la seva obra, i tots dos directors de la nostra Asociación", tal com es reflecteix en l'acta d'aquesta reunió celebrada el 12 d'abril de l'any 1959.

El pare Salvador Gil va ser director de l'Institut durant 23 anys i de l'Associació durant uns mesos; morí al cap de poc temps després d'una llarga i pena ma alia.

Amb la finalitat de perpetuar i enaltir la memòria del P. Eduardo Vitoria i del P. Salvador Gil, la Junta Directiva de l'Associació va decidir establir la creació de dos premis: el Premi P. Eduardo Vitoria, dotat amb 7.000 pessetes de l'època, i el Premi P. Sal-

40 ANIVERSARIO DE LOS PREMIOS P. SALVADOR GIL, S.I.

El 12 de abril del año 1959, en el marco de la reunión anual de la Asociación de Químicos del IQS se crearon dos galardones conocidos por todo el colectivo de socios. Se trata del Premio P. Eduardo Vitoria y del Premio P. Salvador Gil.

La Junta Directiva de la Asociación de Químicos del IQS que decidió la creación de estos dos premios estaba formada por Joaquín Guitart Solé, P. Juan Galmés, S.I., P. Pedro Ferrer Pi, S.I. y P. Manuel Sanz Burata, S.I., entre otros.

En esa reunión anual de la Asociación el primer tema a tratar fue la pérdida de estos "dos puntales de nuestro Instituto Químico y Asociación, nuestros queridos padres y maestros doctor Eduardo Vitoria Miralles, fundador de este Instituto Químico, y doctor Salvador Gil Quirós, continuador de su obra, y ambos directores de nuestra Asociación", tal como se refleja en el acta de esa reunión celebrada el 12 de abril del año 1959.

El padre Salvador Gil fue director del Instituto durante 23 años y de la Asociación durante unos meses, falleciendo al poco tiempo después de una larga y penosa enfermedad.

Con la finalidad de perpetuar y enaltecer la memoria del P. Eduardo Vitoria y del P. Salvador Gil, la Junta Directiva de la Asociación decidió establecer la creación de dos premios: el Premio P. Eduardo Vitoria, S.I. dotado de 7.000 pesetas de la época,

Director: P. Pedro Ferrer Pi, S.I.

AÑO	NOMBRE	PROMOCIÓN
1959	Herrera Mora, Julián	1959
1959	Ruiz de la Torre-Campos, Jesús	1959
1960	Baillés-López, Francesc	1959
1960	Sanromà Llorens, Ramón	1961
1962	Peralta Huguet, Xavier	1962
1962	Vila-Català Gemis, Antoni	1962
1964	Iruña Pérez, José	1963
1964	Carbo Carré, Ramón	1963
1965	Benedicto Puchades, Jesús	1964
1965	Asensi Martínez, Joan Albert	1964
1965	Julià Arrochaga, Sebastián	1964
1966	Straub Freixas, Joan	1965
1967	García-Ranxo Palao, Luis Alberto	1965
1968	López Calcedo, Carlos	1967
1969	Blasco Wells, Josep	1967

vador Gil, dotat amb 2.000 pessetes de l'època.

El Premi P. Salvador Gil es va reservar exclusivament als alumnes del darrer curs del centre i es va decidir concedir-lo cada any a l'alumne que presentés el millor avantprojecte de final de carrera, el conegut TFC.

El P. Salvador Gil, tota una vida dedicada a la química

Amb l'objectiu de poder arribar a coneixer més la figura del P. Salvador Gil, tot seguit reproduïm alguns fragments del text sobre la seva mort publicat en la revista Afinidad de l'any 1959.

"Érem ben llury de pensar, quan en el nostre número anterior redactàvem una crònica en memòria del recentment desaparegut P. Eduardo Vitoria, S.I., que en el número següent ho faríem en el mateix ton per al seu successor el P. Salvador Gil, S.I.

Afinidad, òrgan de l'Associació de Químics de l'Institut Químic de Sarrià, no pot deixar de dedicar un preuès i càlid record al P. Salvador Gil, perquè a ell es deu la idea de crear aquesta associació, i gràcies a seu entusiasme i dinamisme la revista veia la llum pública l'any 1921. Potser molts ignoren que l'editorial del primer número d'Afinidad, "Els nostres

y el Premio P. Salvador Gil, S.I. octavado de 2.000 pessetes de l'època.

El Premi P. Salvador Gil es reservà exclusivament a los alumnos del último curso del centro y se decidió concedérselo cada año al alumno que presentase el mejor anteproyecto de final de carrera, el conocido TFC.

El P. Salvador Gil, toda una vida dedicada a la química

Con el objetivo de poder llegar a conocer más la figura del P. Salvador Gil, a continuación reproducimos algunos fragmentos del texto sobre su muerte publicado en la revista Afinidad del año 1959.

"Lojos estábamos de pensar, cuando en nuestro número anterior redactábamos una crónica a la memoria del recientemente fallecido P. Eduardo Vitoria, S.I., que en el número siguiente íbamos a hacerlo en el mismo tono para su sucesor el P. Salvador Gil, S.I.

Afinidad, órgano de la Asociación de Químicos del Instituto Químico de Sarrià, no puede menos que dedicar un oportuno y cariñoso recuerdo al P. Salvador Gil, puesto que a él se debe la idea de crear dicha Asociación, y gracias a su entusiasmo y dinamismo la revista veía la luz pública el año 1921. Tal vez muchos ignoran que el editorial del primer número de Afinidad, "Nuestros ideales", aparecido en enero de dicho año, estaba hecho de pura y letra del propio P. Gil.

Doctor en Ciencias Químicas por la Universidad Católica de Friburgo, en donde presentó su tesis

Director: Enric Julià Danés

AÑO	NOMBRE	PROMOCIÓN	DEPARTAMENTO
1995	Sedó Vegeta, Josep	1993	Química Orgánica
1995	Díaz Ferrero, Jordi	1993	Química Analítica
1995	Carrerell Plana, Héctor	1993	Ingeniería Química
1995	Franco Puentes, Roberto	1989	Quimioterapia
1996	Villalba Hernández, Aurora	1995	Química Analítica
1996	Torre Rubio, Enrique de la	1995	Ingeniería Química
1996	Pujigantí Valls, María Cristina	1995	Química Orgánica
1996	Corominas Net, Francesc	1994	Quimioterapia
1997	Galabert Ochoa, Agata	1995	Química Analítica
1997	Vázquez García, Francisco	1995	Ingeniería Química
1997	Riera Hespéral, Magda	1996	Química Orgánica
1997	Manríquez Cañardo Nieves, Benito	1995	Quimioterapia
1998	Berberat Serer, Gemma	1996	Química Analítica
1998	Avellaneda de la Calle, Jordi	1997	Ingeniería Química
1998	Falut-Benítez, José Luis	1997	Química Orgánica
1998	Cuadros Margall, Jordi	1996	Quimioterapia

Director: Miquel Gassiot Matas

AÑO	NOMBRE	PROMOCIÓN	DEPARTAMENTO
1985	Molera Vara, José Javier	1984	Ingeniería Química
1985	Norell Mamugat, Santiago	1982	Química Analítica
1985	Arsequell Ruiz, Gemma	1983	Química Orgánica
1985	Poch Anson, Lluís	1987	Quimiorretrato
1986	Vialpando Cendrós, Ricardo	1986	Ingeniería Química
1986	Puigbó-Sanet, Àngels	1984	Química Analítica
1986	Verdaguer Montañé, Carme	1984	Química Orgánica
1986	Calvera Sagüé, Jordi	1983	Quimiorretrato
1987	Dols-Lizondo, Agustín Justo	1985	Ingeniería Química
1987	Chausse Masip, Víctor	1985	Química Analítica
1987	Crespo Crespo, Mª Isabel	1988	Química Orgánica
1987	Burgos Gil, José Ignacio	1985	Quimiorretrato
1988	Fullana Palmer, Pere	1987	Ingeniería Química
1988	Boróns Sánchez, Salvador	1986	Química Analítica
1988	Navarro Vigo, Carles	1987	Química Orgánica
1988	Podem Domènec, Vicenc	1986	Quimiorretrato
1989	Reina Sella, Francisca de Paula	1988	Ingeniería Química
1989	Müller Santelmo, Carlos	1986	Química Analítica
1989	Bistebi Tudela, Insep Luis	1987	Química Orgánica
1989	Carles Serrat, Xavier	1986	Quimiorretrato
1990	Moya Cádora, Mª José	1988	Ingeniería Química
1990	Alonso Bagué, Àngel	1989	Química Analítica
1990	Alonso Alja, Cristina	1986	Química Orgánica
1990	Sáenz Rubio, Sergio	1988	Quimiorretrato
1991	Bautista Serna, Jesús	1990	Química Orgánica
1991	Brau Balagut, Emili	1990	Ingeniería Química
1991	Vequerero Fernández, María Teresa	1989	Química Analítica
1991	Colomina Espinosa, Ignacio	1990	Quimiorretrato
1992	Cirujado Ranzenberger, Juan	1990	Química Orgánica
1992	Noguera Martínez, Teodoro	1989	Ingeniería Química
1992	Rodríguez Ordóñez, César	1991	Química Analítica
1992	Grau Solà, Ricard	1991	Quimiorretrato
1993	Compte Galván, Alba	1991	Química Orgánica
1993	Abellà Iglesias, Jordi	1987	Química Analítica
1993	Clement López, Elise	1992	Ingeniería Química
1993	López Fandino, Víctor	1992	Quimiorretrato
1994	Villardol Pedra, Josep Lluís	1992	Química Orgánica
1994	Revilla Gutiérrez, María	1992	Química Analítica
1994	Gallardo Navarro, Xavier	1993	Ingeniería Química
1994	Jürgens Mestres, Ondol	1993	Quimiorretrato

ideals", publicat el gener d'aquell any, estava escrit de propia mà pel mateix P. Gil.

Doctor en Ciències Químiques per la Universitat Catòlica de Friburg, on va presentar la seva tesi doctoral sobre derivats de l'antroflavona, el P. Gil fou un home que brillà no menys per la seva intel·ligència preclara, que pel seu talent organitzador. Si s'haguessin nedat a la recerca, estem segurs que es seves tasques haurien estat potser tan fructifères com les del P. Vitoria, però les circumstàncies que va haver de travessar, i que van ser critiques per a l'arrelada i desenvolupament

doctoral sobre derivats de la antroflavona, el P. Gil fou un home que brillà no menys per la seva intel·ligència, que per su talent organitzador. De néixer dedicat a la investigació, estam segurs de que sus tares haurien sigut quizás tan fructifères com les del P. Vitoria, però les circumstàncies per les que tuve que atravesar, y que fueron críticas para el arraig y desarrollo del Institut Químico de Sarrià. Je hicieron sacrificios sus ideales científicos y orientando casi totalmente hacia una intensa actividad organizadora. Aun así pudo publicar algunos trabajos, especialmente los que hizo en colaboración con el doctor Pedro Ribosa, sobre preparación y estudio de diversos derivados del ácido chaulmúrgico para combatir la lepra.

Gràcies a su labor incansable, interrompida sólo por cuatro o cinco horas de descanso por la noche, el P. Gil pudo encargarse de la dirección y organizar el Instituto Químico en el año 1934 cuando por los azares de la situación, estaban los locales incendiados por el Gobierno republicano, y en 1940, terminada la guerra civil, pudo realizar la improbable tarea de rescatar material y libros dispersos por el foso rojo. Promovió sobrío tiempo para reorganizar los estudios del IQS, e introducir un plan completo de cinco años que dio al centro care-

goria universitària. Añadíase a esto su clase a sus clases diarias, y sobre todo visitas y más visitas de tantos jóvenes que a él acudían en busca de orientación en los estudios y en la vida. Por todo ello podemos decir que el P. Gil más que científico fue un pedagogo, un pedagogo en su sentido etimológico, más pleno, que suyo captar la simpatía de los mil alumnos por él formados y orientados, más aún que en la misma asignatura, en su vida profesional y social.

Fue un sabio sacerdote, dedicado a la enseñanza, consciente de su vocación, con visión clara de

de l'Institut Químic de Sarrià, van fer que sacrificés els seus ideals científics i els orientés gairebé totalment vers una intensa activitat organitzadora. Tot i així va poder publicar alguns treballs, especialment els que va fer en col·laboració amb el doctor Pedro Ribosa, sobre preparació i estudi de diversos derivats de l'àcid chaulmúgic per combatre la lepra.

Gràcies a la seva labor incansable, interrompuda només per quatre o cinc hores de repòs a la nit, el P. Gil va poder encarregar-se de la direcció i organitzar l'Institut Químic l'any 1934, quan, pels atzars de la situació, els locals estaven confiscats pel govern republicà, i el 1940, acabada la guerra civil, va poder dur a terme l'improba tasca de rescatar material i llibres, dispersos pel furor roig. Ben aviat li va sobrar temps per reorganitzar els estudis de l'IQS, i introduir un pla complet de cinc anys que va donar al centre categoria universitària. Afeagi-hi la seva classe o classes diàries, i sooretot visites i més visites de tants joves que es dirigien a ell tot cercant orientació en els estudis i en la vida. Per tot això podem dir que el P. Gil més que científic va ser un pedagog: un pedagog en el sentit etimològic, més pla, que va saber captar la simpatia dels més alumnes formats per ell i orientar-los, més encara que en la mateixa assignatura, en la vida professional i social.

Va ser un savi sacerdot, dedicat a l'ensenyament, conscient de la seva vocació, amb visió clara de la seva missió. I la seva missió va ser lluir-se plenament a una obra l'estadística definitiva de la qual és seva. D'altres recollien i es beneficiaren dels seus esforços i treballs en els vint-i-tres anys de direcció d'aquesta gran obra que és l'Institut Químic de Sarrià. Descansi en pau! □

Director: P. Miquel Montagut Buscàs, S.I.

AÑO	NOMBRE	PROMOCIÓN	DEPARTAMENTO
1970	Nogués Xarau, Antoni	1968	Centro de Cálculo
1971	Fernández Ventura Álvarez, José Vicente	1969	Química Orgánica
1971	Camprecios Hernández, Antoni	1970	Química Analítica
1971	Medir Merle, Magdalena	1970	Ingeniería Química
1972	Catalán Lorenzo, Rosa	1971	Química Orgánica
1972	Orcau Sabé, Ramón	1971	Química Analítica
1972	Comas Ferrerons, Salvador	1971	Ingeniería Química
1973	Bosch Solsona, Ramón	1972	Ingeniería Química
1973	Casanellas Jené, Joan	1972	Química Analítica
1973	Hernández Basora, Joan Antoni	1972	Química Orgánica
1974	Camprubí Argany, Antonio	1971	Ingeniería Química
1974	Barceló Magrans, Carles	1973	Química Analítica
1974	Comellàs Riera, Luis	1972	Química Orgánica
1975	Echeverría Cerezo, Francisco Javier	1974	Ingeniería Química
1975	Cebrià Fernández, Jorge	1973	Química Analítica
1975	Palomo Nicolau, Claudio	1974	Química Orgánica
1976	Barrera Álvarez, Eduardo	1974	Ingeniería Química
1976	Gómez Llorente, Juan	1973	Química Analítica
1976	Soler Albi, Jaume	1975	Química Orgánica
1977	Buxadé Carbó, Montserrat	1976	Ingeniería Química
1977	Sánchez Rosell, Miquel	1976	Química Orgánica
1977	Campos Asurza, Francisco Javier	1973	Química Analítica
1978	Pujol Calbetx, Andreu	1977	Ingeniería Química
1978	Hernández Tarrús, Jordi	1977	Química Analítica
1978	Pascual Valero, Alfonso	1977	Química Orgánica
1979	Castellà Escudé, Joan	1977	Ingeniería Química
1979	Díaz Martell, Francesc	1975	Química Analítica
1979	Sempere Cebrián, Jata	1978	Química Orgánica
1980	Ferrés Marsal, Jéroni	1979	Ingeniería Química
1980	Grimal Olmedo, Joan	1978	Química Analítica
1980	Durango Pascual, Lluís	1976	Química Orgánica
1981	Mollà López, Manuel	1980	Ingeniería Química
1981	Cabeza Llorente, Lydia	1980	Química Analítica
1981	Avilés Gago, Luis	1980	Química Orgánica
1982	Macarrón Jiménez, Enrique	1980	Ingeniería Química
1982	Marcelo Jurit, Carme	1981	Química Analítica
1982	Puig Duran, Carlos	1980	Química Orgánica
1982	Montolio Azuaje, Edmundo	1980	Química Física
1983	Canelà Alarcón, Jorge-José	1982	Química Física
1983	Dovena Gorriga, Ricard	1981	Química Analítica
1983	Planas Seiquer, Antoni	1981	Química Orgánica
1983	D'az Fernández, Albert	1982	Ingeniería Química
1984	Mora Almera, Jesús Miguel	1982	Ingeniería Química
1984	Regull Climent, Pere	1982	Química Analítica
1984	Paro Serra, Arnaldo	1983	Química Orgánica
1984	Crivill Sánchez, Joan Miquel	1981	Química Metálica

su misión, y su misión fue entregarla de lleno a una obra cuya estructuración definitiva es suya. Otros recogerán y se beneficiarán de sus trabajos y fatigas en los veintitres años de dirección de esta gran obra que es el Instituto Químico de Sarrià. Descanse en paz! □

**ENTREVISTA AL DR. MIQUEL GASSIOT,
RECTOR DE LA URL****ENTREVISTA AL DR. MIQUEL GASSIOT,
RECTOR DE LA URL**

UNA VEGADA FINALITZATS ELS ESTUDIS A L'INSTITUT QUÍMIC DE SARRIÀ L'ANY 1959, MIQUEL GASSIOT VA CONTINUAR LA SEVA TRÀJECTÒRIA DINS DEL MON DE LA RECERCA I LA DOCÈNCIA. VA DIRIGIR L'IQS I ACTUALMENT ÉS EL RECTOR DE LA UNIVERSITAT RAMON LLULL. AQUEST ÉS UN REpte QUE HA ASSOLIT AMB ABSOLUTA DEDICACIÓ, SENSE DEIXAR DE MINDA UN DELS OBJECTIUS PRINCIPALS DE LA INSTITUCIÓ: **CONSEGUIR SERMEHONIR MÉS EN LA FORMACIÓ INTEGRAL DELS ESTUDIANTS.**

UNA VEZ FINALIZADOS SUS ESTUDIOS EN EL INSTITUTO QUÍMICO DE SARRIÀ EN 1959, Miquel Gassiot continuó su trayectoria profesional dentro del mundo de la investigación y la docencia. Dirigió el IQS y actualmente es el rector de la Universidad Ramón Llull. Es un reto que ha alcanzado con absoluta dedicación sin duda de todo uno de los principales objetivos de la institución: conseguir profundizar más en la formación integral de los estudiantes.

Què significa per vostè haver arribat a ser rector d'aquesta institució que ha vist formar-se i anar avançant?

La satisfacció d'haver assolit un objectiu, per a la consecució del qual només he estat un element més d'un conjunt que ha treballat amb tenacitat i amb visió de futur. Em preocupa el pes de la responsabilitat de representar dignament aquesta institució i de respondre dignament a les expectatives que el projecte de la URL ha despertat en la societat.

Dins del marc universitari català, quina és l'oferta diferencial que ofereix la URL?

En un primer lloc, el fet de constituir una alternativa, la qual cosa és materialitzar la llibertat i el dret de poder escollir.

En segon lloc, la Universitat Ramon Llull ofereix

¿Qué significa para usted haber llegado a ser rector de esta institución a la que ha visto formarse e ir avanzando?

La satisfacción de haber alcanzado un objetivo, para cuya consecución sólo he sido un elemento más de un conjunto que ha trabajado con tenacidad y con visión de futuro. Me preocupa el peso de la responsabilidad de reconocer dignamente esta institución y de responder dignamente a las expectativas que el proyecto de la URL ha despertado en la sociedad.

¿Dentro del marco universitario catalán, cuál es la oferta diferencial que ofrece la URL?

En primer lugar, el constituir una alternativa. lo que es materializar la libertad y el derecho a poder elegir.

En segundo lugar, la Universitat Ramon Llull ofrece

un marc formatiu coherent amb una visió cristiana del món, amb la qual cosa, possiblement, s'aconsegueix aprofundir més en la formació integral dels estudiants. Finalment, la tradició i els retes que han afrontat els centres fundadors de la Universitat Ramon Llull durant molts anys, han conformat un estil universitari que ha donat com a fruit uns graduats molt valorats en el món professional.

un marco formativo coherente con una visión cristiana del mundo, con la cual, posiblemente, se consigue profundizar más en la formación integral de los estudiantes. Finalmente, la tradición y los retos que han afrontado los centros fundadores de la Universidad Ramon Llull durante muchos años, han conformado un estilo universitario que ha dado como fruto unos graduados muy valorados en el mundo profesional.

La Universitat Ramon Llull s'ha convertit en un paràguia sota el qual comença a haver-hi moltes institucions, entre elles l'IQS. Quins beneficis li suposa al Químic de Sant Cugat ser dins de la URL?

La Universitat Ramon Llull és molt més que un simple àmbit jurídic i administratiu d'unes benemerites institucions de formació superior que ja existien a Catalunya. La Universitat Ramon Llull ha donat amplitud a aquests centres i generat efectes sinèrgics entre centres, tot permetent-ne l'enriquiment mutu, tant en els aspectes didàctics com de gestió i de complementariedad en la recerca. Pel que fa referència a l'IQS, aquest s'ha beneficiat de la relació amb altres centres del àmbit humanístic i de les ciències socials. Gràcies a la URL, actualment en el IQS es poden cursar tres carreres diferents amb titulació oficial: Enginyeria Industrial especialitat Química, Licenciació en Química i Licenciació en Administració i Direcció d'Empreses.

Què recorda de la seva època d'estudiant a l'IQS?

La dedicació i llurament de la majoria de professors a la nostra formació i la gran habilitat per obtenir el màxim rendiment possible d'uns mit-

La Universitat Ramon Llull se ha convertido en un paraguas bajo el que empieza a haber muchas instituciones, entre ellas el IQS. ¿Qué beneficios supone para el Químico de Sant Cugat estar dentro de la URL?

La Universitat Ramon Llull es mucho más que un simple organismo jurídico y administrativo de unas benemeritas instituciones de formación superior que ya existían en Cataluña. La Universidad Ramon Llull ha dado amplitud a estos centros y generado efectos sinérgicos entre centros, permitiendo su enriquecimiento mutuo, tanto en los aspectos didácticos como de gestión y de complementariedad en la investigación. Por lo que se refiere al IQS, este se ha beneficiado de la relación con otros centros del ámbito humanístico y de las ciencias sociales. Gracias a la URL, actualmente en el IQS se pueden cursar tres carreras diferentes con titulación oficial: Ingeniería Industrial especialidad Química, Licenciatura en Química y Licenciatura en Administración y Dirección de Empresas.

¿Qué recuerda de su época de estudiante en el IQS?

La dedicación y entrega de la mayoría de profesores a nuestra formación y la gran habilidad para obtener el máximo rendimiento posible de unos

jans limitats. També un esperit de gran exigència acadèmica compensat amb un ambient de gran cordialitat.

Com era el Químic de Sarià quan vostè estudiava? Quines diferències hi ha amb l'actual IQS?

Vaig acabar la carrera a l'Institut Químic de Sarià l'any 1959, si bé després vaig fer el que s'anomenava "curs d'ampliació". L'Institut Químic de Sarià d'aquell temps funcionava amb una gran austerioritat de mitjans, però ni havia un equip de professors que vera el futur amb optimisme. La il·lusió i la fe els permeten entreveure l'Institut Químic de Sarià d'avui, l'Escola de Química i Enginyeria Química que, amb orgull, podem dir que es troba al nivell dels millors centres d'Europa.

Quins són els ensenyaments que més agraeix haver rebut a l'IQS?

L'haver après que no hi ha respe que no sigui superable. Recordaré sempre aquella frase del ja traspassat professor Nolla, que cedia que "el graduat de l'Institut Químic de Sarià ha d'haver après a serrar amb una llima i a llumar amb una serrí". Per haver estudiat en altres centres puc dir que malgrat que a l'Institut Químic de Sarià teníem una formació personalitzada al màxim, vaig adquirir un gran esperit d'iniciativa i un gran sentit pràctic. Cal recordar que en l'àmbit de la recerca i de la innovació tecnològica mai es disposarà de l'eina, hom ha de ser capaç d'obriu-se camí. Per això sempre recordo la llima i la serrí del senyor Nolla.

Després de ser estudiant també va dirigir l'IQS. Què va suposar per vostè aquesta època?

Va ser una època de gran satisfacció personal per la leial col·laboració que vaig tenir de tota la institució. Gràcies a aquesta col·laboració, va ser possible reorientar la marxa de l'Institut Químic de

medios limitats. També un esperit de gran exigència acadèmica compensado amb un ambient de gran cordialitat.

¿Cómo era el Químic de Sarià cuando usted estudiaba? ¿Qué diferencias hay con el actual IQS?

Acaté la càmera en el Institut Químic de Sarià en el año 1959, si bien después hice lo que se llamaba "curso de ampliación". El Instituto Químico de Sarià de aquellos tiempos funcionaba con una gran austerioridad de medios, pero había un equipo de profesores que veía el futuro con optimismo. La ilusión y la fe les permitían entrover el Instituto Químico de Sarià de hoy, la Escuela de Química e Ingeniería Química que, con orgullo, podemos decir que se halla al nivel de los mejores centros de Europa.

¿Cuáles son las enseñanzas que más agradece haber recibido en el IQS?

El haber aprendido que no hay reto que no sea superable. Recordaré siempre aquella frase del ya fallecido profesor Nolla, quien decía que "el graduado del Instituto Químico de Sarià tiene que haber aprendido a serrar con una llima y a llamar con una sierra". Por haber estudiado en otros centros puedo decir que aunque en el Instituto Químico de Sarià teníamos una formación personalizada al máximo, adquirí un gran espíritu de iniciativa y un gran sentido práctico. Hay que recordar que en el ámbito de la investigación y de la innovación tecnológica nunca se dispondrá de la herramienta, uno tiene que ser capaz de abrirse camino. Por esto siempre recuerdo la llima y la sierra del señor Nolla.

Después de ser estudiante también dirigió el IQS. ¿Qué representó para usted esta época?

Fue una época de gran satisfacción personal por la leal colaboración que recibí de toda la institución. Gracias a esta colaboración, fue posible reorientar la marcha del Instituto Químico de Sarià

Sarrià vers les noves fitxes que els canvis polítics i la nova Lle de reforma universitària feien possibles, entre elles la possibilitat de passar a una nova dimensió solament possible apostant per la creació d'una universitat privada: la Universitat Ramon Llull.

Mentre va dirigir l'IQS vostè va entregar quasi 40 premis P. Salvador Gil. La qualitat dels treballs ha augmentat amb el temps i la consolidació del prestigi dels premis?

El treball de fin de carrera, instituït pel P. Ferrer Pi quan va ser director de l'Institut Químic de Sarrià, és una de les millors aportacions que ha tingut el sistema formatiu de l'IQS. Però tota innovació envellesa i tota bona idea difícilment resisteix l'erosió del temps. Considero que els premis P. Salvador Gil han estat de gran utilitat, per aferrar la il·lusió, l'entusiasme i, com a resultat, mantenir un alt nivell dels treballs de final de carrera de l'IQS. Les "tesinas" a les universitats espanyoles van descaire fins praticament desaparèixer; per contra, els treballs de final de carrera de l'Institut Químic de Sarrià segueixen amb un extraordinari nivell que en moltes universitats es consideraria de tesis doctorals. □

hacia los nuevos hitos que los cambios políticos y la nueva Ley de Reforma Universitaria hacían posibles, entre ellos la posibilidad de pasar a una nueva dimensión solamente posible apostando por la creación de una universidad privada: la Universidad Ramón Llull.

Mientras dirigía el IQS usted entregó casi 40 premios P. Salvador Gil. ¿La calidad de los trabajos ha aumentado con el tiempo y la consolidación del prestigio de los premios?

El trabajo de fin de carrera, instituido por el P. Ferrer Pi cuando fue director del Instituto Químico de Sarrià, es una de las mejores aportaciones que ha tenido el sistema formativo del IQS. Pero toda innovación envejece y toda buena idea difícilmente resiste la erosión del tiempo. Considero que los premios P. Salvador Gil han sido de gran utilidad, para aferrar la ilusión, el entusiasmo y, como resultado, mantener un alto nivel de los trabajos de fin de carrera del IQS. Las "tesinas", en las universidades españolas, decayeron hasta prácticamente desaparecer; por el contrario, los trabajos de fin de carrera del Instituto Químico de Sarrià siguen con un extraordinario nivel que en muchas universidades se consideraría de tesis doctorales. □

CERCA D'INFORMACIÓ I CRITERIS DE FIABILITAT A LA INDÚSTRIA ALIMENTÀRIA

DINS EL MARÇ DE LA SETENA TECNOALIMENTARIA, EL PASSAT 1 DE MARÇ VA TENIR LLOC LA TARDÍA A-IQS "I+D A LA INDÚSTRIA ALIMENTÀRIA: CERCA D'INFORMACIÓ I CRITERIS DE FIABILITAT", ORGANIZADA PEL GRUP PROFESSIONAL AGROALIMENTARI DE L'ASSOCIACIÓ I L'AFCA AMB LA COL·LABORACIÓ DE Fira de Barcelona.

Aquesta conferència va ser a càrrec de la Núria Vallmitjana, directora del Servei de Biblioteca i Documentació de l'IQS i Albert Sarrà membre de l'OTRI de la Universitat Pompeu Fabra.

La Tardí va ser una reflexió sobre el tema següent: davant el gran avanç tecnològic, el boom de la informació i el gran canvi en les formes d'accés a la informació, la principal dificultat per a la persona que necessita disposar i manejar certa informació per després prendre decisions és com trobar tota la informació necessària i firs i tot inúspensable per fer correctament la seva feina. D'alguna manera, la qüestió és si hi ha alguna metodologia que garanteixi localitzar informació de qualitat amb el mínim temps i recursos econòmics i, també, quins són els criteris de qualitat i fiabilitat.

La Núria Va mitjançar començà destacant les noves tecnologies d'accés a la informació (biblioteques digitals i virtuales, Internet, bases de dades en CD-ROM, consultes en línia) sense deixar de banda els mètodes tradicionals. Alhora va proposar una metodologia de cerca d'informació que es podria seguir en qualsevol sector, basada en:

- Conéixer l'estat de la tècnica referent al tema determinat consultant obres de referència (diccionaris, encyclopédies, handbooks, guies...).
- Recuperar tota la informació publicada sobre el tema en forma d'articles científics, actes de congressos, tesis doctorals... consultant bases de dades informatitzades. El nombre d'aquestes bases de dades editades ha crescut exponencialment en aquests últims anys, per tant, no és fàcil saber quin és la millor sobre un tema d'investigació concret. La seva qualitat depèn de molts factors: proveedor i editor, graus de cobertura i especialització temàtica i d'actualització, capacitat de cerca exhaustiva i precisa, llenguatge amb l'usuari, cost de la consulta...

També s'ha de considerar les diferents maneres de consultar la base seleccionada. Pot ser bé en suport òptic, per exemple en CD-ROM, o bé a través

BÚSQUEDA DE INFORMACIÓN Y CRITERIOS DE FIABILIDAD EN LA INDUSTRIA ALIMENTARIA

DURANTE EL MARZO DE LA SETENA TECNOALIMENTARIA, EL PASADO 1 DE MARZO TUVIO LUGAR LA TARDE A-IQS "I+D EN LA INDUSTRIA ALIMENTARIA: BÚSQUEDA DE INFORMACIÓN Y CRITERIOS DE FIABILIDAD", ORGANIZADA POR EL GRUPO PROFESIONAL AGROALIMENTARIO DE LA ASOCIACIÓN Y LA AFCA CON LA COLABORACIÓN DE Fira de Barcelona.

Esta conferencia nombró a cargo de Núria Vallmitjana, directora del Servicio de Biblioteca y Documentación del IQS, y Albert Sarrà, miembro de la OTRI de la Universidad Pompeu Fabra.

La Tarde fue una reflexión sobre el tema siguiente: ante el gran avance tecnológico, el boom de la información y el gran cambio en las formas de acceso a la información, la principal dificultad para la persona que necesita disponer y manejar cierta información para después tomar decisiones es cómo buscar la información necesaria e incluso indispensable para realizar correctamente su trabajo. De algún modo, la cuestión es si existe alguna metodología que garantice el localizar información de calidad con el mínimo tiempo y recursos económicos y, también, cuáles son los criterios de calidad y fiabilidad.

Núria Vallmitjana empezó resaltando las nuevas tecnologías de acceso a la información (bibliotecas digitales y virtuales, Internet, bases de datos en CD-ROM, consultas en línea) sin olvidar los métodos tradicionales. A su vez propuso una metodología de búsqueda de información que podría seguirse en cualquier sector, basada en:

- Conocer el estado de la técnica referente a un tema determinado consultando obras de referencia (dicionarios, encyclopédies, handbooks, guías...).
- Recuperar toda la información publicada sobre el tema en forma de artículos científicos, actas de congresos, tesis doctorales... consultando bases de datos informatizadas. El número de estas bases de datos editadas ha crecido exponencialmente en estos últimos años y por lo tanto, no es fácil saber cuál es la mejor sobre un tema de investigación concreto. Su calidad depende de muchos factores: proveedor y editor, grados de cobertura, de especialización temática y de actualización, capacidad de búsqueda exhaustiva y precisa, lenguaje con el usuario, coste de la consulta...

También es necesario considerar las diferentes maneras de consultar la base seleccionada. Puede ser bien en soporte óptico, por ejemplo en CD-ROM,

de xarxes de telecomunicació. En aquest últim cas, s'entra en contacte amb el servidor de bases de dades (Dialog, STN) via mòdem per xarxa telefònica bàsica o a través d'Internet utilitzant les seves interfaces de consulta (DialogWeb, STNEasy).

- Revisar els registres obtinguts de la cerca en la base de dades. Aquests registres donen una descripció bibliogràfica, un resum del contingut i uns identificadors que permeten saber si són d'interès.

- Actualitzar periòdicament la cerca efectuada per estar al dia dels articles, patents u otra informació publicada. Es pot fer a través del Current Contents o revistes impreses del sector.

o bien a través de redes de telecomunicación. En este último caso, se entra en contacto con el servidor de bases de datos (Dialog, STN) vía módem por la red telefónica básica o a través de Internet utilizando sus interfaces de consulta (DialogWeb, STNEasy).

- Revisar los registros obtenidos de la búsqueda en la base de datos. Estos registros proporcionan una descripción bibliográfica, un resumen del contenido y unos identificadores que permiten saber si son de interés.

- Actualizar periódicamente la búsqueda efectuada para estar al día de los artículos, patentes u otra información publicada. Esto puede hacerse a través

Bases de datos en el campo de la industria alimentaria

Bases de datos	AGRICOLA	POMAD	FSTA	FOODES
Tematica	Agricultura	Datos de mercado en alimentación	Ciencia de la alimentación, productos alimentarios, empaquetado	Legislación sobre aditivos alimentarios, composición y etiquetaje
Período	1970-presente	1982-presente	1969-presente	Presente
Procedencia	U.S. National Agricultural Library National Technical Information Services	Leathemead Food RA	International Food Information Service	Leathemead Food RA
Nº registros	3.400.000	120.000	550.000	40.000

Introduint aquesta temàtica, Albert Sarrà va explicar diferents criteris per avaluar la publicació ja obtinguda. Per això, defini com a impacte científic aquell valor que es concedeix a un article, autor o publicació, que per la seva innovació o capacitat de solucionar un problema científic o tecnològic hagi estat citat per altres autors. Aquest valor dóna un rànquing de les publicacions més útils, els autors més rellevants i els articles més influents és, per tant, una manera objectiva de qualificació. Aquesta informació es pot trobar a l'Institute for Scientific Information (ISI 1958; <http://www.isinet.com>). Aquest institut americà evalua de forma continua més de 16.000 publicacions i publica els seus resultats semestralment en bases de dades informatitzades.

En definitiva, es proposaren els inputs necessaris sobre com fer una cerca d'informació en qualsevol sector, amb dades sobre el de la indústria alimentària, i es van suggerir criteris per avaluar-ne la qualitat i la fiabilitat. □

Magda Faiges (Promoció 1996)
Grup Professional Alimentació

del Current Contents o revistes impreses del sector.

Para reforzar esta temática, Albert Sarrà explicó diferentes criterios para evaluar la publicación ya obtenida. Para ello, definió como impacto científico aquél valor que se concede a un artículo, autor o publicación, que por su innovación o capacidad de solucionar un problema científico o tecnológico haya sido citado por otros autores. Este valor proporciona una clasificación de las publicaciones más útiles, los autores más relevantes y los artículos más influyentes y es, por tanto, una manera objetiva de calificación. Esta información puede encontrarse en el Institute for Scientific Information (ISI 1958; <http://www.isinet.com>). Este instituto americano evalúa de forma continua más de 16.000 publicaciones y publica sus resultados semestralmente en bases de datos informatizadas.

En definitiva, se propusieron los inputs necesarios sobre cómo llevar a cabo una búsqueda de información en cualquier sector, con detalles sobre el de la industria alimentaria, y se sugirieron criterios para evaluar su calidad y fiabilidad. □

Magda Faiges (Promoció 1996)
Grup Professional Alimentació

LA QUÍMICA DELS ALIMENTS

LA QUÍMICA DE LOS ALIMENTOS

EL 20 D'ABRIL PASSAT, EL GRUP PROFESSIONAL AGROALIMENTARI VA ORGANITZAR UNA TÀULA REDONDA CENTRADA EN LA QUÍMICA DELS ALIMENTS, EN LA QUAL VAN PARTICIPAR FRANCISCO MÁRQUEZ, CONSULTOR CEREALESTRA INDEPENDENT, Mª JOSÉ ROSELLÓ, ESPECIALISTA EN NUTRICIÓN I MEMBRE DE LA SOCIEDAD ESPAÑOLA DE NUTRICIÓN, ROBERT XALABARDER, PRESIDENT DE L'AFCÀ, I JOSEP OBIOLS, PROFESSOR DEL IQS.

EL DÍA 20 DE ABRIL, EL GRUPO PROFESIONAL AGROALIMENTARIO ORGANIZÓ UNA MESA REDONDA CENTRADA EN LA QUÍMICA DE LOS ALIMENTOS, EN LA QUE PARTICIPARON FRANCISCO MÁRQUEZ, CONSULTOR CEREALESTRA INDEPENDIENTE, Mª JOSÉ ROSELLÓ, ESPECIALISTA EN NUTRICIÓN Y MIEMBRO DE LA SOCIEDAD ESPAÑOLA DE NUTRICIÓN, ROBERT XALABARDER, PRESIDENTE DE LA AFCÀ, Y JOSEP OBIOLS, PROFESOR DEL IQS.

Es evident que la química proporciona bases científiques per a coneixement dels materials. I en el nostre cas dels aliments, tant com a ciència bàsica com en qualitat de ciència aplicada a la tecnologia alimentaria.

Aquests coneixements s'estructuren en la composició elemental (carboni, hidrogen, oxigen, soler, nitrogen, calci, etc.); l'organització dels elements formant molècules (aminoàcids, proteïnes, greixos, vitamines, etc.); i la reactivitat de les molècules (hidròlesi, redox, etc.).

Així, els científics i tecnòlegs dels aliments fan servir la química per controlar els ingredients, optimitzar els processos d'elaboració i transformació i evitar els riscos en la utilització com a nutrients.

Per tot això qualsevol discussió sobre l'aplicació de la química als aliments no té sentit. Tanmateix hi ha un ús equívoc de la paraula química, per assonalar la utilització d'ingredients o additius artificials o processos de síntesi no naturals, desco-

Es evidente que la química proporciona bases científicas para el conocimiento de los materiales, y en nuestro caso de los alimentos, tanto como ciencia básica como en calidad de ciencia aplicada a la tecnología alimentaria.

Estos conocimientos se estructuran en la composición elemental (carbono, hidrógeno, oxígeno, azufre, nitrógeno, calcio, etc.), la organización de los elementos formando moléculas (aminoácidos, proteínas, grasas, vitaminas, etc.) y la reactividad de las moléculas (hidrólisis, redox, etc.).

Así, los científicos y tecnólogos de los alimentos utilizan la química para controlar los ingredientes, optimizar los procesos de elaboración y transformación y evitar los riesgos en su utilización como nutrientes.

Por tanto ello no tiene sentido cualquier discusión sobre la aplicación de la química en los alimentos. Sin embargo existe una utilización equivocada de la palabra química, para señalar la utiliza-

neguts pel consumidor i no ben coneguts dels usuaris com a transformadors o manipuladors dels aliments.

Per abordar aquesta mala imatge que s'atrueix a la química, el Grup Professional Agroalimentari proposà la taula rodona 'Química dels aliments', que va tenir lloc el dia 20 d'abril.

Els orígens d'aquesta situació podrien ser les conseqüències de voler apropagar el consumidor a la química amb un tecnicisme no apropriat i de vegades incorrecte. De fet, no és una feina fàcil ja que, d'una banda, la nomenclatura química ben acceptada per a la descripció de s medicaments no ho és tant per als aliments i, de l'altra, l'objectivitat de la ciència i la tecnologia es tradueix finalment en sensacions per part del consumidor. Alhora, tot i existir mecanismes tècnics i legals per garantir la idoneïtat dels aliments, són molt lents, i fins i tot s'ha anat perdent la confiança en les administracions respecte a aquest tema.

Una possible solució seria una col·laboració intermèdia entre els químics tecnòlegs d'aliments i els consumidors, que facilités un llenguatge accessible. També cal un esforç per part de l'educació, la indústria i l'administració i dels que, d'alguna manera, participem en el món alimentari per garantir una correcta transmissió d'aquests coneixements amb tots els seus inconvenients i avantatges. Així la informació sera més comprensible per l'usuari i facilitant la comunicació entre la indústria. □

Josep Obiols (Promoción 1955)
Grup Professional Agroalimentari

ción de ingredientes o aditivos artificiales o procesos de síntesis no naturales, desconocidos para el consumidor y no bien conocidos por los usuarios como transformadores o manipuladores de los alimentos.

Para abordar esta mala imagen que se atribuye a la química, el Grupo Profesional Agroalimentario propuso la mesa redonda "Química de los alimentos", que tuvo lugar el día 20 de abril.

Los orígenes de esta situación podrián ser las consecuencias de querer acercar el consumidor a la química con un tecnicismo no adecuado y/o veces incorrecto. De hecho, no es tarea fácil ya que, por una parte, la nomenclatura química bien aceptada para la descripción de los medicamentos no lo es tanto para los alimentos y, por otra, la objetividad de la ciencia y la tecnología se traduce finalmente en sensaciones por parte del consumidor. Además, aunque existen mecanismos técnicos y legales para garantizar la idoneidad de los alimentos, estos son muy lentos, e incluso se ha ido perdiendo la confianza en las administraciones respecto a este tema.

Una posible solución sería una colaboración intermedia entre los químicos tecnólogos de alimentos y los consumidores, que facilitara un lenguaje accesible. También hace falta un esfuerzo por parte de la educación, la industria y la administración y de los que, de algún modo, participamos en el mundo alimentario para garantizar una correcta transmisión de estos conocimientos con todos sus inconvenientes y ventajas. Así, la información sería más comprensible para el usuario, facilitando a su vez la comunicación del industrial. □

Josep Obiols (Promoción 1955)
Grupo Professional Agroalimentario

CURS DE TASTAVINS A L'A-IQS

ATÈS EL GRAN ÈXIT DE PÚBLIC DEL PRIMER CURS DE TASTAVINS ORGANITZAT PER L'A-IQS EL PASSAT MES D'OCTUBRE, L'ASSOCIACIÓ VA CELEBRAR EL 21 DE GENER UNA SEGONA JORNADA QUE VA COMPLIR TOTES LES EXPECTATIVES DEL PLE. C'ASSISTENT. A CONTINUACIÓ EN PUBLIQUEM UN FETIT RESUM.

Tots els vins que es van posar al nostre abast en aquest segon curs de tast de vins eren boníssims encara que, evidentment, uns més que d'altres. Tots eren de la D.O. Somontano i de la Societat Cooperativa ENATE. Era la segona vegada que l'Associació organitzava una sessió d'aquesta classe i, per l'èxit que van tenir tant enquest curs com el primer, jo diria que a molts ens encanta-ria continuar a carrera.

Per acabar, diria als cellers i a l'Associació que s'unimíin la que crec que aquests temes poden arribar a tenir més èxit que, per exemple, a cromatografia de gasos. Als associats els diria que una "catació" d'aquestes, seguida d'un bon sopar i amb uns bons amics, és d'allò més recomanable i instructiva. □

José Luis Fló de Aceur

I convocat 1998

CURSO DE CATA DE VÍNOS EN LA A-IQS

DADO EL GRAN ÉXITO DE PÚBLICO DEL PRIMER CURSO DE CATA DE VÍNOS ORGANIZADO POR LA A-IQS EL PASADO MES DE OCTUBRE, LA ASOCIACIÓN CELEBRÓ EL 21 DE ENERO UNA SEGUNDA JORNADA QUE CLAVICIO TODAS LAS EXPECTATIVAS DEL PÚBLICO ASISTENTE. A CONTINUACIÓN PUBLICAMOS UN PEQUEÑO RESUMEN DE LA MISMA.

Todos los vinos que se pusieron a nuestro alcance en este segundo curso de cata de vinos eran riquísimos aunque, evidentemente, unos más que otros. Todos eran de la D.O. Somontano y de la Sociedad Cooperativa ENATE. Era la segunda vez que la Asociación organizaba una sesión de esta clase y, por el éxito que tuvieron tanto este curso como el primero, yo diría que a muchos nos encantaría continuar la carrera.

Para finalizar, diría a los bodegas y a la Asociación que se animen ya que creo que estos temas pueden llegar a tener más éxito que, por ejemplo, la cromatografía de gases. A los asociados les diría que una "catación" de estas, seguida de una buena cena y con unos buenos amigos, es altamente recomendable e instructiva. □

José Luis Fló de Aceur

I convocat 1998

TECNOCREDIT - BANC SABADELL

L'Associació de Químics de l'IQS té un conveni suscrit des de l'any 1995 amb Tecnocredit-Banc Sabadell, per tot un seguit de productes i serveis financers especialment dissenyats per a tots els associats. Productes com Servei de Nòmina, Préstec Personal, Hipoteca Personal, Tecnoprofesional, Técnomico o Tecnoestudis, entre d'altres, són a l'abast dels membres de l'A-IQS amb condicions especials. Per obtenir més informació i sense cap mena de compromís us podeu adreçar a la mateixa Associació. □

TECNOCREDIT - BANC SABADELL

La Asociación de Químicos del IQS tiene un convenio suscrito desde el año 1995 con Tecnocredit Banc Sabadell, para toda una serie de productos y servicios financieros especialmente diseñados para todos los asociados. Productos como Servicio de Nómina, Préstamo Personal, Hipoteca Personal, Tecnoprofesional, Técnomico o Tecnoestudios, entre otros, están al alcance de los miembros de la A-IQS con condiciones especiales. Para obtener más información y sin ningún tipo de compromiso podrás dirigirte a la propia Asociación. □

EL DR. MIQUEL MONTAGUT REP LA MEDALLA D'OR P. EDUARDO VITORIA

El 15 de febrer passat el Dr. Miquel Montagut, juntament amb en la dècada dels setanta va fer un paper decisiu com a mediador en la importació d'instrumentació en l'àmbit químic, va rebre la Medalla d'Or P. Eduardo Vitoria. El guardó li va lliurar el director general de la Unesco, Federico Mayor Zaragoza, que avui dia manté una estreta relació amb l'IQS, institució que el va nomenar doctor honoris causa l'any 1992. En el marc d'aquest acte institucional el director general de la Unesco va oferir una conferència en la qual va parlar sobre els principis ètics de la cultura de la pau. □

EL DR. MIQUEL MONTAGUT RECIBE LA MEDALLA DE ORO P. EDUARDO VITORIA

El pasado 15 de febrero el Dr. Miquel Montagut, junto con la década de los setenta desarrolló un papel decisivo como mediador en la importación de instrumentación en el ámbito químico, recibió la Medalla de Oro P. Eduardo Vitoria. Este galardón le fue entregado por el director general de la Unesco, Federico Mayor Zaragoza, quien hoy en día guarda una estrecha relación con el IQS, institución que le nombró doctor honoris causa en el año 1992. En el marco de este acto institucional el director general de la Unesco ofreció una conferencia en la que habló sobre los principios éticos de la cultura de la paz. □

Nous socis des del 15.2.99 al 17.5.99

Amigó Rodrigo, Mireia (95)
 Asensio Coronado, Juan Antonio (97)
 Betrián Mercadé, Joaquín (95)
 Casas Torà, Mònica (97)
 Coreminas Plans, Montserrat (97)
 Cortada Escudero, Mònica Josefa (96)
 Navarrete Mora, Yadira (Master Tecnología Química 97)
 Oliva Enrich, Josep M. (89)
 Oller Pociello, Isidre (84)
 Otero Martín, Ana (97)
 Ripoll Canaleta, Pere (91)

Riviere Alverar, Marcos (96)
 Rodríguez Pitarré, Sandra (96)
 Turk, Christian

Socis difunts

Francisco Javier Maestre Zapata (prom. 1932)

Trobades i sopars de promocions

Promoció 1968 - trobada 12.3.99
 Promoció 1965 - trobada 28-30.5.99
 Promoció 1981 - dinar 12.6.99
 Promoció 1969 - sopar 12.6.99

**JACQUES BOUSQUET, MEMBRE
DEL COMITÈ EXECUTIU DE L'EFCE****JACQUES BOUSQUET, MIEMBRO
DEL COMITÉ EJECUTIVO DE LA EFCE**

Jacques Bousquet, enginyer químic i licenciat i doctor en Física, ha treballat en nombrosos projectes junt del seu col·lega en química i té una llarga carrera professional. L'any 1987 va rebre el Premi Louis Meunier de la Societat Nacional de la Indústria Francesa. A més del seu càrrec actual a la Federació Europea d'Enginyeria Química (EFCE), ha estat membre del Comitè Nacional del Centre Nacional de Recerca Científica des de l'any 1993 i és vicepresident executiu de la Societat Francesa d'Enginyeria de Processos.

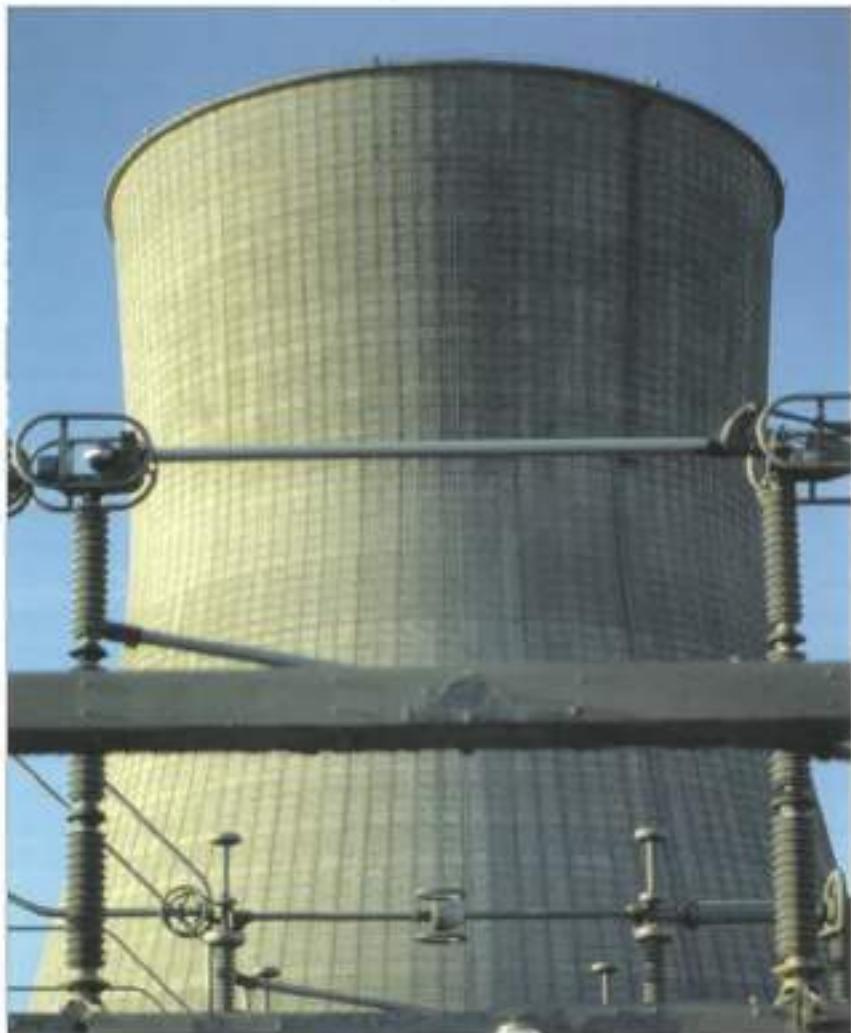
Jacques Bousquet, ingeniero químico y licenciado y doctor en Física, ha trabajado en numerosos proyectos dentro del mundo de la química y tiene una larga carrera profesional. En 1987 recibió el premio Louis Meunier de la Sociedad Nacional de la Industria Francesa. Además de su cargo actual en la Federación Europea de Ingeniería Química (EFCE), ha sido miembro del Comité Nacional del Centro Nacional de Investigación Científica y desde 1993 es vicepresidente ejecutivo de la Sociedad Francesa de Ingeniería de Procesos.

Ens heu dit que la dos anys que formeu part del Comitè Executiu de l'EFCE. Quina creieu que ha estat la vostra aportació a la Federació i quina feina us ha suposat?

Formo part del Comitè Executiu de l'EFCE des de fa dos anys. Tinc aquesta posició com a representant de la Societat Francesa d'Enginyeria de Processos (Société Française de Génie des Procédés, SFGP), de la qual faig de vicepresident des de fa uns quants anys. Recordeu que l'EFCE és una federació de diverses societats científiques professionals existents dins els països europeus. A França són membres de l'EFCE només l'SFGP i la Societat de Química Industrial (Société de Chimie Industrielle, SCI). Pel que fa a la meva aportació específica a la Federació, seria més correcte demanar-ho als meus col·legues de l'executiva de l'EFCE. Però si voleu, et sembla que aquesta mena d'associacions

Nos ha dicho que desde hace dos años forma parte del Comité Ejecutivo de la EFCE. ¿Cuál cree que ha sido su aportación a la Federación y qué trabajo le ha supuesto?

Formo parte del Comité Ejecutivo de la EFCE desde hace dos años. Ocupo esta posición como representante de la Sociedad Francesa de Ingeniería de Procesos (Société Française de Génie des Procédés, SFGP), de la que he sido vicepresidente durante varios años. Recordarán que la EFCE es una federación de diversas sociedades científicas profesionales existentes dentro de los países europeos. En Francia son miembros de la EFCE únicamente la SFGP y la Sociedad de Química Industrial (Société de Chimie Industrielle, SCI). Respecto a mi aportación específica a la Federación, sería más correcto preguntar a mis colegas de la ejecutiva de la EFCE. Pero si quiere,

tenen molt menester d'iniciar i incorporar membres industrials acls us. El problema es que en faltan bastants. Es clar que els delegats industrials poden tenir a vegades un punt de vista diferent de dels col·legues acadèmics. Un cas típic és l'organització de col·loquis, simpòsiums, etc. Per nosaltres els industrials, és clar que hi ha massa manifestacions arreu del món i més particularment a Europa. Tres anys entre el EFCE va decidir d'organitzar un congrés europeu d'enginyeria química cada dos anys. Gràcies a la intervenció d'industrialistes com jo es va decidir que aquesta trobada s'havia d'organitzar en el lloc i dades del congrés que té lloc regularment al país designat per la Federació. Això feia que es pogués considerar que organitzar un nou congrés europeu no augmentava el nombre total de manifestacions. Malgrat tot encara trobo que un col·loqui de caire generalista cada dos anys és massa si penseu en tots els congressos especialitzats que tenen lloc aquí o allí, i en el CHISA que els nostres col·legues europeus de l'est organitzen també cada dos anys...

me parece que este tipo de asociaciones tienen una gran necesidad de incorporar miembros industriales activos. El problema es que faltan bastantes. Esta claro que los delegados industriales a veces pueden tener un punto de vista diferente al de sus colegas académicos. Un caso típico es la organización de coloquios, simposios, etc. Para nosotros los industriales, está claro que hay demasiadas manifestaciones en todo el mundo y más particularmente en Europa. Hace tres años la FFCF decidió organizar un congreso europeo de ingeniería química cada dos años. Gracias a la intervención de industrialistas como yo se acordó que este encuentro se tenía que organizar en el lugar y fechas del congreso que se celebra regularmente en el país designado por la Federación. De esta manera era posible considerar que organizar un nuevo congreso europeo no aumentaría el número

total de manifestaciones. A pesar de todo aún creo que un coloquio de carácter generalista cada dos años es demasiado si pensamos en todos los congresos especializados que tienen lugar aquí o allí, o en el CHISA que nuestros colegas europeos del este organizan también cada dos años... Realmente, pienso que sería más responsable organizar un único coloquio europeo generalista cada dos años, alternando una vez en el este y, dos años después, en el oeste. Otra labor bastante importante para mí ha sido actualizar la lista de delegados franceses que enviamos a las working parties (WP): uno académico y uno de la industria para cada WP.

Con todavía un año por delante, ¿cómo podría valorar y qué aportaciones concretas ha supuesto su presencia en la Federación?

Aún tengo un año por delante en la ejecutiva de la EFCE y estaré dedicado sobre todo a dos tipos de preocupaciones: ayudar al éxito del segundo congreso europeo que tendrá lugar el próximo mes de

Realment, pensu que sera més responsable organitzar un únic col·loqui europeu generalista cada dos anys, alternant una cop a l'est: i, dos anys després, a l'oest. Una altra feina bastant important per mi ha estat actualitzar la llista de delegats oficials francesos que enviem a les working parties (WP): un d'acadèmic i un de la indústria per a cada WP.

Tenint encara un any per endavant, com podríeu valorar l'unes aportacions concretes ha suposat la vostra presència a la Federació?

Encara tinc un any per endavant a l'executiva de l'EFCE i serà sobretot dedicat a dues mètodes d'ocupacions: ajudar a l'èxit del segon congrés europeu que haurà lloc el proper mes de setembre a la ciutat de Montpeller, aquí a prop de Catalunya, i tenirè partícip en la reflexió que el nostre president Westerterp ha iniciat per tal de millorar el compromís de l'EFCE en el desenvolupament del tema de les tecnologies sostenibles a nivell europeu. Ja hem tingut una reunió el mes passat a Frankfurt amb la participació dels responsables de les WP.

Parlem una mica més d'aquest diàleg obert a França entre les diferents associacions de professionals de la química, però anem pas a pas. Quines associacions professionals relacionades amb la química hi ha a França?

A França hi ha sobretot tres associacions professionals generalistes relacionades amb la química: l'SFGP i l'SCI ja esmentades, i la Societat Química Francesa (Société Française de Chimie, SFC). També hi ha la representació oficial empresarial, que es diu UIC (Union des Industries Chimiques) però té un paper evidentment molt diferent. A més podem esmentar organitzacions més específiques com per exemple la dels tècnics del petróli (AFTP) o les que s'encarreguen específicament de tribades professionals com per exemple Expo Chimie, Pollutec o les d'indústries agroalimentàries.

Ara mateix es pot dir que l'SFC es relaciona amb tota la química fora de l'enginyeria química. Es pot considerar que durant els anys setanta l'SCI –creada a l'inici del segle pels empresaris del sector industrial químic– feia un paper bastant important dins el marc de l'enginyeria química. Però l'any 1987 hi va haver un canvi important: es va organitzar el primer Congrés Francès d'Enginyeria de Procesos, on es va demostrar que l'enginyeria química no és utilitzada solament per la indústria química sinó per les indústries que transformen les primeres matèries en productes de consum, com són les indústries alimentàries, farmacèutiques, electròniques, de protecció ambiental o també les fàbriques de paper o de

septembre en la ciutat de Montpeller, aquí cerca de Catalunya, i també participar en la reflexió que nuestro presidente Westerterp ha iniciado con el fin de mejorar el compromiso de la EFCE en el desarrollo del tema de las tecnologías sostenibles a nivel europeo. Yo tuvimos una reunión el mes pasado en Frankfurt con la participación de los responsables de las WP.

Hablemos un poco más de este diálogo abierto en Francia entre las diferentes asociaciones de profesionales de la química, pero vayamos paso a paso. ¿Qué asociaciones profesionales relacionadas con la química existen en Francia?

En Francia existen sobre todo tres asociaciones profesionales generalistas relacionadas con la química: la SFGP y la SCI ya mencionadas, y la Sociedad Química Francesa (Société Française de Chimie, SFC). También está la representación oficial empresarial, llamada UIC (Union des Industries Chimiques), pero tiene un papel evidentemente muy diferente. Además, podemos mencionar organizaciones más específicas como por ejemplo la de los técnicos del petróleo (AFTP) o las que se encargan específicamente de encuentros profesionales como por ejemplo Expo Chimie, Pollutec o las de industrias agroalimentarias.

Ahora mismo podemos decir que la SFC se relaciona con toda la química fuera de la ingeniería química. Se puede considerar que durante los años setenta la SCI –creada a principios de siglo por los empresarios del sector industrial químico– jugaba un papel bastante importante dentro del marco de la ingeniería química. Pero en 1987 hubo un cambio importante: se organizó el primer Congreso Francés de Ingeniería de Procesos, donde se demostró que la ingeniería química no se utilizaba solamente para la industria química sino para las industrias que transforman las materias primas en productos de consumo, como son las industrias alimentarias, farmacéuticas, electrónicas, de protección ambiental o también las fábricas de papel o de plástico, entre otras. Dado que la SCI existente estaba ligada estructuralmente a la industria química, en 1988 decidimos crear la Sociedad Francesa de Ingeniería de Procesos, ilustrando así el carácter "horizontal" de esta disciplina todavía bastante joven. Pensando en aquellos tiempos no puedo olvidar el papel muy importante que jugó el profesor Jacques Villermeux, quien desafortunadamente nos dejó el año pasado en su ciudad de Nancy.

Por lo tanto, en cierto modo es una situación similar a la del Estado español. ¿Cuál cree que será

ciment, entre d'altres. Com que l'SCI existent estava ligada estructuralment amb la indústria química i any 1968 vam decidir de crear la Societat Francesa d'Enginyeria de Processos, il·lustrant així el caràcter "horizontal" d'aquesta disciplina encara hastant jove. Pensant en aquell temps no puc omplir el paper molt important que hi va fer el professor Jacques Villeneuve, que desafortunadament ens va deixar l'any passat a la seva ciutat de Nancy.

Per tant, en certa manera és una situació semblant a la de l'Estat espanyol. Quina creieu que serà la situació que s'aconseguirà finalment i com de lluny —o a prop— esteu d'arribar-hi?

Escolteu, no sóc cap futurista! L'única cosa que puc dir és que desitjo que aquestes societats professionals siguin fortes —és a dir, que no siguin tan nombroses i també més estructurades. El problema actual que s'haurà de tractar serà fer reconèixer el caràcter específic —jo diria "horizontal"— de l'SFGP, establir millor les seves relacions amb les societats professionals més "verticals" com són les societats de química, de metallúrgia, de plàstics, etcètera. Això no serà cap tasca fàcil perquè la gent a tot arreu és bastant conservadora, fins i tot els enginyers i científics! Verdaderament, no sé ni quan s'acabará.

En aquest camí s'esbrira una diferència de concepció entre un contingut diríem més tradicional, basat en les ciències puras, i un contingut molt més

la situació que se conseguirà finalmente y a què distància està de alcançarla?

—No soy ningún futurólogo! La única que puedo decir es que deseo que estas sociedades profesionales sean fuertes —es decir, que no sean tan numerosas y también más estructuradas. El problema actual que tendremos que tratar será conseguir que se reconozca el carácter específico —yo diría "horizontal"— de la SFGP y establecer mejor sus relaciones con las sociedades más "verticales" como son las sociedades de química, de metalurgia, de plásticos, etcétera. Esto no será una tarea fácil porque la gente en todas partes es bastante conservadora, incluso los ingenieros y científicos! Verdaderamente, no sé ni cuándo ni cómo va a acabar.

En este camino se entrevé una diferencia de concepción entre una corriente que diríamos más tradicional, basada en las ciencias puras, y una corriente mucho más abierta a la evolución del mundo actual que considera áreas tecnológicas, ¿no es verdad? ¿Podría aclararnoslo un poco más?

Historicamente se desarrollaron primero las ciencias denominadas puras y que yo llamaría más bien básicas: astronomía y física en primer lugar, después química, biología, geología... Más tarde llegó lo que aquí en Francia llamamos "sciences pour l'ingénieur" [ciencias para inge-

obert a l'evolució del món actual que considera àrees tecnològiques, és cert? Podrieu aclarir-nos-ho una mica més?

Històricament es van desenvolupar primer les ciències que se'n diuen pures i que jo anomenaria més aviat bàsiques: astronomia i física en primer lloc, després química, biologia, geologia... Més tard van arribar el que aquí a França en diem "sciences pour l'ingénieur" (ciències per a enginyers), que es poden definir com a ciències focalitzades en artefactes, mentre que les altres tenen per objectiu l'estudi de la naturalesa. Es pot també remarcar que una característica dels països més desenvolupats econòmicament és haver ajudat molt a la creació d'universitats de tecnologia o de departaments d'enginyeria. Finalment, em sembla que desenvolupar l'educació i la recerca dins el marc de les ciències tecnològiques -o ciències per als enginyers- hauria de ser considerat un terra clau per al futur dels nostres països.

Es certament una concepció molt atractiva i força propera al que jo he sentit al nostre país, per tant deixeu que seguixi aquest camí. Ja que estem parant de futur, què creieu que haurà de saber un enginyer químic d'aquí a uns cinc o deu anys per tal d'inserir-se al món industrial en ple rendiment?

Una vegada més parlar dels cinc o deu anys vintents és molt difícil. Pel que fa al contingut dels programes d'educació dels enginyers químics, em sembla que és important pensar en l'evolució d'una indústria que més que mai es preocuparà pels productes i propietats d'ús. Això no vol dir que haguem d'oblidar totes les bases tradicionals de la química! Però també hem de pensar en una educació amb més interdisciplinaritat, que intenti trobar un compromís raonable entre química bàsica, enginyeria química, física, mecànica, matemàtiques aplicades... Potser el més important de tot sembla que és fer entendre als alumnes que no deixaran d'aprendre durant tota la seva vida, i al mateix temps fer més grans les portes dels instituts superiors com l'IQS al món de les empreses: deixar més temps als períodes de pràctiques i als projectes de disseny, ja sigui d'un procediment o d'un producte. En una paraula: més interpenetració entre educació i empresa! I això podria ser un programa d'acció per a l'Associació de Químics de l'IQS.

No està malament i en prendrem bona nota. Per acabar, moltes gràcies pel temps dedicat a la nostra associació i que per molts anys pugueu continuar servint l'enginyeria química no tan sols francesa sinó també d'arreu del món ☐

nieres), que querien definir-se com a ciències focalitzades en artefactes, mentre que les demás tenen com a objectiu el estudio de la naturalesa. Puede remarcarse también que una característica de los países más desarrollados económicamente es que han ayudado mucho a la creación de universidades de tecnología o de departamentos de ingeniería. Finalmente, creo que desarrollar la educación y la investigación dentro del marco de las ciencias tecnológicas -o ciencias para los ingenieros- debería considerarse un tema clave para el futuro de nuestros países.

Es ciertamente una concepción muy atractiva y bastante próxima a lo que yo he visto en nuestro país, por lo tanto dejé que siga por este camino. Ya que estamos hablando de futuro, ¿qué cree que deberá saber un ingeniero químico dentro de unos cinco o diez años para incorporarse al mundo industrial en pleno rendimiento?

Una vez más, hablar de los cinco o diez próximos años es muy difícil. Por lo que respecta al contenido de los programas de educación de los ingenieros químicos, en mi opinión es importante pensar en la evolución de una industria que más que nunca se preocupará por los productos y propiedades de uso. ¡Esto no significa que tengamos que olvidar todas las bases tradicionales de la química! Pero también tenemos que pensar en una educación con mayor interdisciplinariedad, que intente llegar a un compromiso razonable entre química básica, ingeniería química, física, mecánica, matemáticas aplicadas... Tal vez lo más importante de todo parece que es hacer comprender a los alumnos que no dejarán de aprender durante toda su vida, y al mismo tiempo abrir más las puertas de institutos superiores como el IQS al mundo de las empresas: dejar más tiempo a los períodos de prácticas y a los proyectos de diseño, ya sea de un procedimiento o de un producto. En una palabra: más interrelación entre educación y empresas! Y esto podría ser un programa de acción para la Asociación de Químicos del IQS.

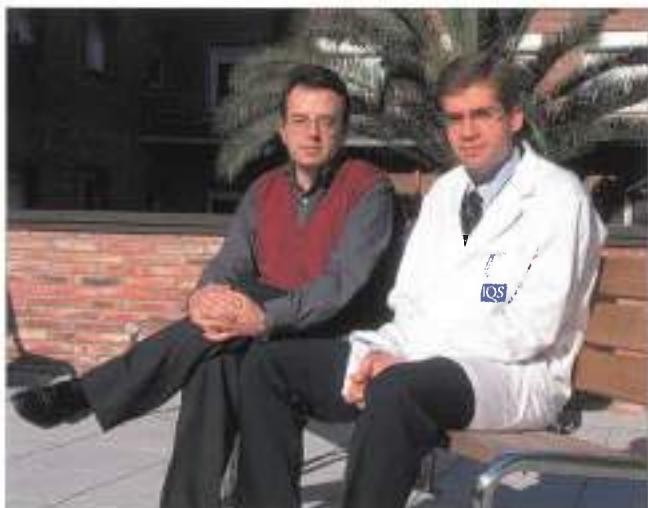
No está mal y tomaremos buena nota. Para terminar, muchas gracias por el tiempo dedicado a nuestra asociación y que por muchos años pueda continuar sirviendo a la ingeniería química no sólo francesa sino también de todo el mundo ☐

PREMIS P. SALVADOR GIL, S.L.

Estaberts per l'acord de l'Assemblea General de l'Associació de Químics, el dia 12 d'abril de 1969, per enaltir la memòria del P. Gil (Promoció 1919), director de l'IQS (1934-1957), i concedits als alumnes que hagin realitzat el millor Trabal·لت de Final de Carrera.

PREMIOS P. SALVADOR GIL, S.L.

Establishidos por acuerdo de la Asamblea General de la Asociación de Químicos, el día 12 de abril de 1969, para enaltecer la memoria del P. Gil (Promoción 1919), director del IQS (1934-1957), y concedidos a los alumnos que hayan realizado el mejor Trabajo de Fin de Carrera.

JOSE LUIS FALCÓ BRENES I JOSÉ IGNACIO BORRELL BILBAO**JOSÉ LUIS FALCÓ BRENES Y JOSÉ IGNACIO BORRELL BILBAO**

AMB EL TRABAJO CENTRAT EN LA SÍNTesi COBINATIÓRIA D'HETEROCICLES EN FASE SOLIDA, JOSE LUIS FALCÓ HA ESTAT GALARDONAT AMB EL PREMI P. SALVADOR GIL, S.L. 1998 DEL DEPARTAMENT DE QUÍMICA ORGÀNICA. ACTUALMENT ESTÀ PREPARANT LA SEVA TESI DOCTORAL CENTRADA EN EL MATEIX ÀMBIT.

Professor de l'IQS des de l'any 1987, José Ignacio Borrell va ser el director del TFC de Química Orgànica premiat. Després d'acabar els seus estudis a l'IQS i defensar la tesi doctoral l'any 1985, va iniciar la seva trajectòria professional a un laboratori farmacèutic. Quan es va incorporar a l'IQS va treballar dins la Secció de Síntesi com a segon de bord del professor Pedro Victory i actualment és professor sobre batxillerat de Divisió d'Organicà.

CON EL TRABAJO CENTRADO EN LA SÍNTESIS-COMBINATORIA DE HETEROCICLOS EN FASE SÓLIDA, JOSE LUIS FALCÓ HA SIDO GALARDONADO CON EL PREMIO P. SALVADOR GIL, S.L. 1998 DEL DEPARTAMENTO DE QUÍMICA ORGÁNICA. ACTUALMENTE ESTÁ PREPARANDO SU TESIS DOCTORAL ENTRADA EN EL MISMO ÁMBITO.

PROFESOR DEL IQS DESDE EL AÑO 1987, JOSE IGNACIO BORRELL FUE EL DIRECTOR DEL TFC DE QUÍMICA ORGÁNICA PREMIADO. DESPUES DE ACABAR SUS ESTUDIOS EN EL IQS Y DEFENDER LA TESIS DOCTORAL EN EL AÑO 1985, INICIÓ SU TRAYECTORIA PROFESIONAL EN UN LABORATORIO FARMACEUTICO. CUANDO SE INCORPORÓ AL IQS TRABAJO EN LA SECCIÓN DE SÍNTESIS COMO SEGUNDO DE ASESOR DEL PROFESOR PEDRO VICTORY Y ACTUALMENTE ES PROFESOR CATEDRÁTICO DEL DEPARTAMENTO DE QUÍMICA ORGÁNICA.

En què ha consistit el teu TFC, que ha guanyat el Premi P. Salvador Gil 1998?

José Luis Falcó: En línes generals, aquest TFC es basa en la recerca de fàrmacs, insecticides i fungicides. Aquesta recerca està orientada a l'obtenció de productes amb activitat biològica potencial.

Per tal d'obtenir-los en prouïm mols per escoltir-ne un i desenvolupar-lo. Aquesta producció la portem a terme mitjançant la química combinatòria i la síntesi en fase sòlida. Bèsicament, aquest procés consisteix a ancorar les molècules en un substrat polimèric, fet que ens facilita molt la feina de purificació i separació de productes i reactivs, perquè simplement es tracta d'una filtració, un rentat i un assorellat.

D'aquesta manera la feina es redueix considerablement i més encara si s'automatitza. Finalment, es fa un High Throughput Screening per tal de conèixer l'activitat de les molècules i escolir la més activa.

Per què vas decidir fer el TFC sobre la síntesi combinatòria?

J.L.F.: Perquè m'agradava. Ho tenia molt clar des de tercer de carrera: em va agradar la química orgànica i, dins d'aquesta especialitat, la síntesi. Concretament en l'àmbit de la síntesi, la síntesi combinatòria és un dels temes punteros avui en dia.

AVP I PROJECTE DE SINTETITZAR DIOLOGIES COMBINATÒRIES A NIVELL D'ESTUDI DE LA IMPLEMENTACIÓ EN FASE SOLIDA DELS MÉTODES SÍNTETICS D'OBTECCIÓ DE PRÍDOL[2,3-B]PRIMIDINAS, PRÍDOL[3,4-B]PRIDINES Y 1,6-NAPTRIDINAS DESARROLLADAS PER L'EQUIPO.

Quina ha estat la seva funció com a director del treball?

José Ignacio Borrell: Aquest treball central en la síntesi combinatòria ha estat conseqüència lògica del que s'havia anat treballant a la nostra secció. Fundada l'any 1967 pel Dr. Pedro Victory, des dels seus inicis s'ha treballut en química heterocíclica. Aproximadament fa dos anys, ens vam plantejar, conjuntament amb el Dr. Jordi Teixidó, d'intentar fer síntesi combinatòria en fase sòlida del tipus d'estructures que nosaltres ja sabíem fer en dissolució. El planteamiento general va ser aquest i quan en José Luis va dec dir centrar el TFC i la tesi doctoral en aquest tema, els objectius es van plantear d'una forma molt clara.

¿En què ha consistit tu TFC, que ha guanyat el Premio P. Salvador Gil 1998?

José Luis Falcó: En línes generals, este TFC se basa en la investigación de fármacos, insecticidas y fungicidas. Esta investigación está orientada a la obtención de productos con actividad biológica potencial.

Para obtenerlos producimos muchos para elegir uno y desarrollarlo. Esta producción la llevamos a cabo mediante la química combinatoria y la síntesis en fase sólida. Básicamente, este proceso consiste en anclar las moléculas a un sustrato polimérico. Lo cual nos facilita mucho el trabajo de purificación y separación de productos y reactivos, porque simplemente se trata de una filtración, un lavado y un secado.

De esta manera el trabajo se reduce considerablemente y más aún si se automatiza. Finalmente, se lleva a cabo un High Throughput Screening para conocer la actividad de las moléculas y escoger la más activa.

Con el PROYECTO DE SINTETIZAR EN-FASES COMBINATORIAS A NIVEL EL ESTUDIO DE LA IMPLEMENTACIÓN EN-FASE SÓLIDA DE LOS MÉTODOS SÍNTETICOS DE OBTENCIÓN DE PRÍDOL[2,3-B]PRIMIDINAS, PRÍDOL[3,4-B]PRIDINES Y 1,6-NAPTRIDINAS DESARROLLADAS POR EL EQUIPO.

¿Por qué decidiste hacer el TFC sobre la síntesis combinatoria?

J.L.F.: Porque me gustaba. Lo tenía muy claro desde tercero de carrera: me gustó la química orgánica y, dentro de esta especialidad, la síntesis. Concretamente en el ámbito de la síntesis, la síntesis combinatoria es uno de los temas punteros hoy en día.

¿Cuál ha sido su función como director del trabajo?

José Ignacio Borrell: Este trabajo centrado en la síntesis combinatoria ha sido consecuencia lógica de lo que se ha ido trabajando en nuestra sección. Fundada en el año 1967 por el Dr. Pedro Victory, desde sus inicios se ha trabajado en química heterocíclica. Aproximadamente hace dos años, nos planteamos, conjuntamente con el Dr. Jordi Teixidó, intentar hacer síntesis combinatoria en fase sólida del tipo de estructuras que nosotros ya sabíamos hacer en disolución. El planteamiento general fue este y cuando José Luis decidió centrar el TFC y la tesis doctoral en este tema, los objetivos se plantearon de una forma muy clara.

En aquest sentit, jo marcaria la diferència entre el TFC i la tesi: una persona que fa el treball de final de carrera, potser necessita ésser més amic més de la mà del seu director. En el cas de la tesi doctoral és diferent perquè no se'ls dirigeix sinó que més aviat se l'aconseilla, orienta i assegura: es la idea més anglesa de l'advisor. I en aquest sentit la relació amb el José Luis ha estat i està sent molt fructífera.

Què ha suposat per a José Luis Falco haver guanyat el Premi Pare Salvador Gil?

J.L.F.: Una alegria molt gran perquè és un guardó que recompensa l'esforç que li hi han donat d'un TFC: molta feina i moltes hores de laboratori.

Actualment estàs treballant en la teva tesi doctoral; un cop l'acabis, on t'agradaria continuar la teva trajectòria professional?

J.L.F.: Mi agradaria dedicarme a la recerca i a la docència, o potser treballar en el món industrial. La veritat és que tot depèn de les oportunitats que se'm presentin.

Espem trobar ofertes laborals en el meu sector. Aquesta àrea de la química combinatòria va començar, com totes les coses, als Estats Units, i en aquests moments està arribant al nostre país. En particular s'ha de dir que a Catalunya són cinc grups els que treballen en aquesta àrea.

J.L.B.: D'aquí a 15 dies es farà el primer curs de química combinatòria i les indústries farmacèutiques s'han interessat molt en el tema. Nosaltres mateixos estem intentant construir tot un projecte que hem anomenat Combinosintex, amb el qual intentem cobrir dos objectius: el de la síntesi pròpiament dita, i també tota l'àrea de suport informàtic

En este sentido, yo marcaría la diferencia entre el TFC y la tesis: una persona que hace el trabajo de fin de carrera, quizás necesita ir un poco más de la mano de su director. En el caso de la tesis doctoral es diferente porque no se le dirige sino que más bien se le aconseja, orienta y asesora: es la idea más inglesa del advisor. En este sentido la relación con José Luis ha sido y está siendo muy fructífera.

¿Qué ha supuesto para José Luis Falco haber ganado el Premio Pare Salvador Gil?

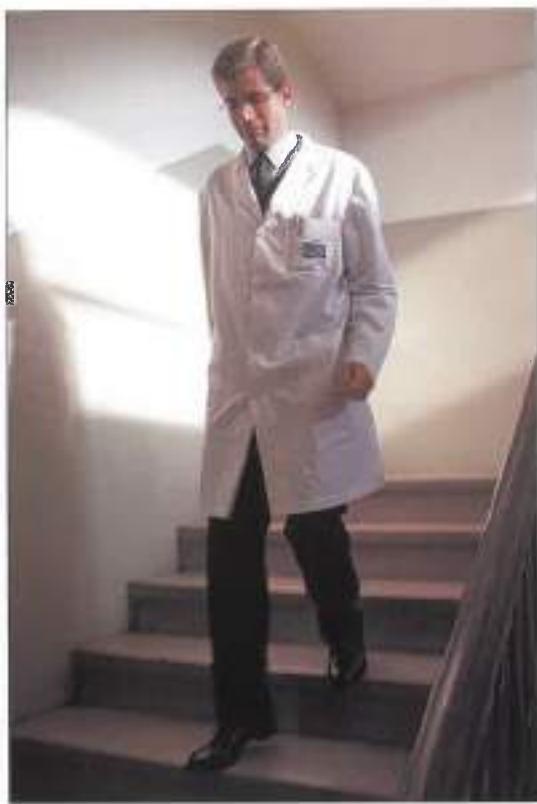
J.L.F.: Una alegría muy grande porque es un galardón que reconoce el esfuerzo que hay detrás de un TFC: mucho trabajo y muchas horas de laboratorio.

Actualmente estás trabajando en tu tesis doctoral; cuando la termines, ¿dónde te gustaría continuar tu trayectoria profesional?

J.L.F.: Me gustaría dedicarme a la investigación y a la docencia, o quizás trabajar en la industria. La verdad es que todo depende de las oportunidades que se me presenten.

Espero encontrar ofertas laborales en mi sector. Esta área de la química combinatoria comenzó, como todo, en Estados Unidos, y en estos momentos se está iniciando en nuestro país. En particular hay que decir que en Cataluña somos cinco grupos los que trabajamos en esta área.

J.L.B.: Dentro de 15 días se hará el primer curso de química combinatoria, y las industrias farmacéuticas se han interesado mucho en el tema. Nosotros estamos intentando construir todo un proyecto, que hemos llamado Combinosintex, con el cual intentaremos cubrir dos objetivos: el de la

que avui necessita. Gràcies a un ajut de la Fundació Roviralta, s'han pogut adquirir uns ordinadors adequats per aquest fi i ara estem buscant finançament per poder tenir un robot que permetrà automatitzar tot el procés de síntesi combinatòria.

Estem encara molt lluny de la resta de països europeus en termes d'investigació?

J.I.F.: No ho crec. El que passa és que països com Alemanya, França o els Estats Units encara dediquen molts més recursos econòmics a la recerca que no pas nosaltres.

J.I.B.: S'ha de dir que en els últims 12 o 15 anys al nostre país s'ha fet un esforç molt gran en aquest sentit. Nosaltres, com a centre adscrit a una universitat privada, potser ho tenim una mica més difícil a l'hora d'aconseguir finançament públic, però el cert és que la major part dels professors estan involucrats en algun projecte finançat de manera pública.

Jo diria que la universitat pública ha millorat moltíssim i fins i tot, malgrat que som més petits, també ens busquem la vida. De fet, el nostre grup té contractes de recerca signats amb empreses espanyoles i també amb multinacionals. □

síntesis propiamente dicha, y también toda el área de soporte informático que esto necesita. Gracias a una ayuda de la Fundación Roviralta, se han podido adquirir unos ordenadores adecuados para este fin y ahora estamos buscando financiación para poder tener un robot que permitirá automatizar todo el proceso de síntesis combinatoria.

¿Estamos aún muy lejos del resto de países europeos en términos de investigación?

J.I.F.: No lo creo. Lo que pasa es que países como Alemania, Francia o Estados Unidos aún dedican muchos más recursos económicos a la investigación que nosotros.

J.I.B.: Hay que decir que en los últimos 12 o 15 años en nuestro país se ha hecho un esfuerzo muy importante en este sentido. Nosotros, como centro adscrito a una universidad privada, quizás lo tenemos un poco más difícil a la hora de conseguir financiación pública, pero lo cierto es que la mayor parte de los profesores están involucrados en algún proyecto financiado de forma pública.

Yo diría que la universidad pública ha mejorado muchísimo y nosotros, aunque somos más pequeños, también nos buscamos la vida. De hecho, nuestro grupo tiene contratos de investigación firmados con empresas españolas y también con multinacionales. □

25 ANYS DE LA PROMOCIÓ 1973

"Ja celebrem els 25 anys de la nostra promoció!" Sembla que va ser ayer, però tantmateix els anys no perdoren. Cadascú hem anat seguint el nostre camí professional i particular, guardant sempre un bon record dels anys viscuts a l'IQS. Va ser una època en la qual vam encarrilar la nostra vida professional i que a tots ens agrada recordar, incluint-hi les anècdotes i vivències; aquesta és l'opinió general en les trobades que ha fet la nostra promoció.

Després de l'assemblea celebrada l'11 de desembre passat ens vam reunir per sopar i celebrar aquest esdeveniment en l'acte que organitza l'Associació de Químics de l'IQS, juntament amb les promocions de 1948 i 1986, i en acabar el sopar ens van lluir les insignies d'argent corresponents als 25 anys.

La nostra promoció s'havia reunit en un sopar memorable organitzat l'any 1992 just abans dels Jocs Olímpics i en el qual tots vam gaudir, ja que amb alguns companys no havíem coincidit des de faia 15 anys.

Atès l'èxit, i a petició de la majoria, ens vam tornar a reunir en un altre sopar el 1998 a Sant Cugat del Vallès.

Vull agrair a tots l'interés amb que us preneu les convocatòries i als que venen de fora de Barcelona, des de qualsevol lloc del món, per l'esforç que representa.

El pròper sopar serà l'any 2000, ja us avisaré. Una abraçada a tots! □

Joaquim Canals Baldovich
(Promoció 1973)

25 AÑOS DE LA PROMOCIÓN 1973

"¡Ya celebramos los 25 años de nuestra promoción!" Parece que fue ayer, pero sin embargo los años no pasan. Cada uno hemos ido siguiendo nuestro camino profesional y particular, guardando siempre un grato recuerdo de los años vividos en el IQS. Fue una época en la que encuadraron nuestra vida profesional y que a todos nos gusta recordar, incluidas sus anécdotas y vivencias; ésta es la opinión general en los encuentros que ha efectuado nuestra promoción.

Después de la asamblea celebrada el 11 de diciembre pasado nos reunimos para cenar y celebrar dicho evento en el acto que organiza la Asociación de Químicos del IQS, junto con las promociones de 1948 y 1986, y al finalizar la cena nos entregaron las insignias de plata correspondientes a los 25 años.

Nuestra promoción se había reunido en una cena memorable organizada en el año 1992 justo antes de las Olimpiadas y en la que todos disfrutamos, pues con algunos compañeros no habíamos coincidido desde hacía 15 años.

Dado el éxito, y a petición de la mayoría, nos volvimos a reunir en otra cena en 1998 en Sant Cugat del Vallès.

Quiero agradecer a todos el interés con que os tomáis las convocatorias y a los que vienen de fuera de Barcelona, desde cualquier parte del mundo, por el esfuerzo que representa,

La próxima sera en el año 2000, ya os avisaré. ¡Un abrazo a todos! □

Joaquim Canals Baldovich
(Promoción 1973)

Operi amb el Banc Sabadell

quan vulgui,
com vulgui,
des d'on vulgui.

<http://www.bancsabadell.com>

GRATIS aquest
kit de navegació en obrir un
compte al Banc Sabadell

Programari que inclou:
■ Internet
■ Navegador Banc Sabadell
■ Navegador Neurona
■ Comunicador Alice over Internet
■ Unidadimpres
■ NeoOffice® - programa de
compatibilitat domèstica

Consultar el saldo, fer una transferència, contratar un títol d'inversió, comprar o vendre actions, informar-se sobre l'euro, llegir la premsa... i tot això les 24 hores del dia, signi on signi. Amb total seguretat i confidencialitat.

Obrir el seu compte al Banc Sabadell i sol·liciti GRATIS el kit, que li permetrà operar amb el banc i accedir amb fidelitat a tota una sèrie d'informació econòmica, financeres, viatges, vols aeris... Demanï'l entrant al Banc Sabadell quan a coste més li convingui.